

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) nr. 612/2009

af 7. juli 2009

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter

(omarbejdet)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾, særlig artikel 170 og 192 sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽³⁾. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Ifølge de almindelige regler, der er vedtaget af Rådet, betales restitutionen, når der føres bevis for, at produkterne er blevet udført fra Fællesskabet. Retten til restitution opnås i princippet, når produkterne har forladt fællesmarkedet, såfremt der anvendes en fælles restitutionssats for alle tredjelande. Hvis restitutionssatsen er differentieret efter produkternes destination, er retten til restitution betinget af indførsel til et tredjeland.

(3) Gennemførelsen af Uruguay-rundens landbrugsaftale ⁽⁴⁾ indebærer, at der generelt kræves en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen som forudsætning for ydelse af restitutionen. Leverancer inden for Fællesskabet til internationale organisationer og væbnede styrker, leverancer til proviantering samt udførsler af mindre mængder har dog et meget specifikt præg og ringe økonomisk betydning. Der er derfor fastsat en særlig ordning uden eksportlicens, hvis formål, dels er at lette udførslen, dels at undgå en meget tung administrativ byrde for de erhvervsdrivende og myndighederne.

(4) Udførselsdagen skal forstås som den dag, på hvilken toldvæsenet antager det dokument, hvori eksportøren tilkendegiver, at han har til hensigt at udføre de produkter, for hvilke han ansøger om eksportrestitution. Formålet med dette dokument er bl.a. at henlede toldvæsenets opmærksomhed på, at den pågældende transaktion foretages med fællesskabsstøtte, så der foretages den relevante kontrol. Fra tidspunktet for denne antagelse placeres produkterne under toldkontrol, indtil de faktisk udføres. Denne dato tjener som referencedato for konstateringen af mængden, arten og kendetegnene for det udførte produkt.

(5) For forsendelser i løs afladning eller i ikke-standardiserede enheder må det erkendes, at produkternes nettovægt først kan bestemmes nøjagtigt, når transportmidlet er læsset. For at tage højde herfor bør det fastsættes, at der i udførselsangivelsen skal anføres en foreløbig vægtangivelse.

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽³⁾ Se bilag XIX.

⁽⁴⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

- (6) Hvad læssesteder angår, er eksporthandelen med landbrugsprodukter kendetegnet ved, at der opstår en række forskellige kommercielle og administrative situationer. Det er derfor vanskeligt at opstille en enkelt regel, og det bør derfor være medlemsstaterne, som bestemmer det bedst egnede sted til at gennemføre den fysiske kontrol af landbrugsprodukter, som udføres med eksportrestitution. Det forekommer derfor særligt hensigtsmæssigt at kunne bestemme forskellige læssesteder afhængigt af, om produkterne indlæsses i containere eller indlæsses i løs afladning, i sække, i kasser og ikke indlæsses i containere senere. I begrundede tilfælde bør toldmyndighederne kunne acceptere, at der indgives en udførselsangivelse for landbrugsprodukter med eksportrestitution på et andet toldsted end toldkontoret på det sted, hvor produkterne indlæsses.
- (7) For at muliggøre en korrekt anvendelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 1276/2008 af 17. december 2008 om overvågning i form af fysisk kontrol i forbindelse med eksport af landbrugsprodukter, der giver ret til udbetaling af restitutioner eller andre beløb ⁽¹⁾, bør det fastsættes, at kontrollen af udførselsangivelsens overensstemmelse med landbrugsprodukterne skal foretages på det tidspunkt, hvor produkterne anbringes i container, på lastvogn, på skib eller i andre tilsvarende transportbeholdere.
- (8) For de tilfælde, hvor der gentagne gange udføres produkter i mindre mængder, bør der fastsættes en forenklet procedure med hensyn til den dato, der skal lægges til grund ved fastsættelsen af restitutionssatsen.
- (9) Den udløsende begivenhed, som defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser for den agromonetære ordning for euroen i landbrugssektoren og om ændring af visse forordninger ⁽²⁾, bør bibeholdes.
- (10) For at opnå en ensartet fortolkning af begrebet udførsel fra Fællesskabet bør den dato, hvor produktet forlader Fællesskabets toldområde, lægges til grund.
- (11) Eksportøren eller fragtføreren kan blive nødt til at træffe forholdsregler for at undgå, at produkter, der skal udføres, forringes i løbet af perioden på 60 dage efter antagelsen af udførselsangivelsen, før de har forladt Fællesskabets toldområde eller nået deres destination. En sådan forholdsregel er nedfrysning til bevarelse af produkternes kvalitet.
- For at tage hensyn til dette behov bør det fastsættes, at der kan foretages nedfrysning i løbet af nævnte periode.
- (12) Myndighederne skal sikre sig, at de produkter, som sendes ud af Fællesskabet, eller som indleveres med henblik på forsendelse til visse destinationer, faktisk er dem, der har været genstand for udførselstoldformaliteterne. Når et produkt, inden det forlader Fællesskabets toldområde eller når en særlig destination, passerer igennem andre medlemsstaters område, bør der derfor anvendes det kontrolseksemplar T5, som er omhandlet i bilag 63 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽³⁾. For at opnå en administrativ forenkling vil det imidlertid være hensigtsmæssigt at fastsætte en smidigere fremgangsmåde end anvendelsen af kontrolseksemplar T5, når der gøres brug af den forenkledede fællesskabstransitordning for forsendelse med jernbane eller i store containere, der er fastsat i artikel 412-442a i forordning (EØF) nr. 2454/93, som fastsætter, at når en transport begyndes inden for Fællesskabet og skal slutes uden for dette, skal der ikke foretages nogen toldformaliteter på det toldsted, i hvis distrikt grænsestationen er beliggende.
- (13) Produkter, der udføres med ansøgning om restitution, og som har forladt Fællesskabets toldområde, vender undertiden tilbage til dette område med henblik på omladning eller transitforsendelse, inden de når frem til det endelige bestemmelsessted uden for Fællesskabets toldområde. En sådan tilbagesendelse er ikke altid transportbetingsbet, men kan også finde sted i spekulationsøjemed. I sådanne tilfælde kan der opstå tvivl med hensyn til den frist på 60 dage, inden for hvilken produkterne skal have forladt Fællesskabets toldområde. For at undgå sådanne situationer bør de betingelser, på hvilke en sådan returforsendelse kan finde sted, nøje fastlægges.
- (14) De i denne forordning omhandlede restitutioner kan alene ydes for produkter, der er i fri omsætning og i givet fald er af fællesskabsoprindelse. For nogle sammensatte produkters vedkommende fastsættes restitutionen ikke for produktet selv, men for de basisprodukter, som indgår i dets sammensætning. I tilfælde, hvor restitutionen således opdeles i en eller flere bestanddele, er det en tilstrækkelig betingelse for, at restitutionen eller den pågældende del af restitutionen kan ydes, at den eller de pågældende bestanddele enten selv opfylder ovennævnte betingelser eller udelukkende ikke længere opfylder dem, fordi de er indarbejdet i andre produkter. For at tage hensyn til den specielle situation for bestemte bestanddele bør der opstilles en liste over produkter, for hvilke restitutionerne anses som fastsat for en bestanddel.

⁽¹⁾ EUT L 339 af 18.12.2008, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

⁽³⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

- (15) Artikel 23-26 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽¹⁾, indeholder en definition af varer af ikke-præferenceoprindelse. Ved ydelse af eksportrestitutioner anses kun produkter, der fuldt ud er fremstillet eller har undgået en væsentlig forarbejdning i Fællesskabet, for at være af fællesskabsoprindelse. For at opnå en ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne bør det præciseres, at nogle blandinger af produkter ikke opfylder betingelserne for ydelse af restitution.
- (16) Restitutionsssatsen bestemmes af et produkts tarifiering. For nogle blandinger, varer i sæt og sammensatte varer kan tarifieringen bevirke, at der ydes en restitution, der er større end det økonomisk berettigede beløb. Det er derfor nødvendigt at fastsætte særlige bestemmelser om fastlæggelsen af restitutionen for blandinger, varer i sæt og sammensatte varer.
- (17) I tilfælde af, at restitutionssatsen differentieres efter produkternes destination, bør det sikres, at produkterne er indført til det tredjeland eller et af de tredjelande, for hvilke restitutionen er fastsat. En sådan forholdsregel kan uden ulemper lempes, for så vidt angår udførsler, som kun giver ret til et lille restitutionsbeløb, og for så vidt som udførselsforretningerne giver tilstrækkelig sikkerhed for produkternes ankomst til destinationen. Formålet hermed er at opnå en administrativ forenkling i forbindelse med forelæggelse af dokumentation.
- (18) For produkter under ordningen for returvarer bør det være muligt, at produkterne genindføres til oprindelsesmedlemsstaten eller til den medlemsstat, hvor fra første udførsel fandt sted.
- (19) Når der den dag, hvor restitutionen forudfastsættes, gælder en enkelt restitutionssats for alle destinationer, findes der i visse tilfælde en bestemmelse om obligatorisk destination. Dette forhold bør betragtes som en differentiering af restitutionen, såfremt den restitutionssats, der gælder på udførselsdagen, er mindre end den restitutionssats, der gælder på datoen for forudfastsættelsen, eventuelt justeret på grundlag af udførselsdatoen.
- (20) Hvis restitutionssatsen er differentieret efter de udførte produkters destination, skal der føres bevis for, at det pågældende produkt er indført i et tredjeland. Toldformaliteterne ved indførsel opfyldes bl.a. ved betalingen af de importafgifter, der skal erlægges, for at produktet kan afsættes på det pågældende tredjelandets marked. På baggrund af de forskelligartede situationer i importtredjelandsene bør det accepteres, at der fremlægges importtolldokumenter, der giver en garanti for, at de udførte produkter er ankommet til destinationen, samtidig med at samhandelen hæmmes mindst muligt derved.
- (21) For at gøre det lettere for fællesskabseksportørerne at fremskaffe beviser for ankomst til destinationen bør det for landbrugsprodukter, der udføres fra Fællesskabet, og for hvilke der er fastsat differentierede eksportrestitutioner, fastsættes, at de af medlemsstaterne godkendte internationale kontrol- og overvågningsselskaber skal attestere produkternes ankomst til destinationen. Godkendelsen af sådanne selskaber henhører under medlemsstaterne, som under hensyntagen til nogle retningslinjer tager stilling til godkendelsen i det enkelte tilfælde. De væsentligste retningslinjer bør indgå i nærværende forordning.
- (22) For at stille udførselsforretninger, for hvilke der ydes en restitution, der differentieres efter destination, lige med de øvrige udførselsforretninger, bør der udbetales en del af restitutionen, som bl.a. beregnes på grundlag af den laveste restitutionssats så snart eksportøren har ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.
- (23) Hvis der i forbindelse med de differentierede restitutioner er sket en ændring af destinationen, skal den restitution, der gælder for den faktiske destination, betales, idet den dog bør begrænses til det beløb, der gælder for den forudfastsatte destination. For at undgå en uretmæssig systematisk forudfastsættelse af destinationer med de højeste restitutionssatser bør der indføres en form for sanktion, hvis den faktiske restitutionssats i tilfælde af ændring af destinationen er lavere end satsen for den forudfastsatte destination. Denne bestemmelse har følger for beregningen af den del af restitutionen, der kan udbetales, så snart eksportøren godtgør, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.
- (24) I artikel 23-26 i forordning (EØF) nr. 2913/92 gives der en definition på varers ikke-præferenceoprindelse. I visse tilfælde bør kriteriet i artikel 24 om væsentlig forarbejdning eller bearbejdning anvendes på genindførte produkter, for at det kan afgøres, om de tidligere udførte produkter har nået deres destination.
- (25) Visse eksportforretninger kan give anledning til spekulative bevægelser. For at undgå sådanne bevægelser bør det inden udbetalingen af restitutionen for disse eksportforretninger, foruden betingelsen om, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, ligeledes kræves, at betingelsen om at produktet er indført til et tredjeland eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, er opfyldt. Endvidere kan det inden udbetalingen af restitutionen i visse tilfælde kræves, at produktet rent faktisk er blevet bragt på markedet i importtredjelandet eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning.
- (26) Hvis produktet er blevet ødelagt eller beskadiget, inden det er bragt på markedet i et tredjeland, eller inden det har undergået en væsentlig forarbejdning, anses restitutionen for uberettiget. Eksportøren bør have mulighed for at bevise, at udførslen er foretaget på sådanne økonomiske vilkår, at transaktionen kunne være gennemført på normale forretningsvilkår.

(¹) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

- (27) Fællesskabsfinansiering af en udførsel er ikke berettiget, hvis det kan konstateres, at udførslen ikke er en normal handelstransaktion, fordi den ikke har noget faktisk forretningsmæssigt formål, men blot gennemføres for at opnå en af Fællesskabet finansieret økonomisk fordel.
- (28) Det bør undgås, at der udbetales fællesskabsmidler for økonomiske transaktioner, der ikke svarer til formålet med ordningen for eksportrestitutioner. Risikoen herfor består for produkter, for hvilke der er ydet restitutioner, og som, uden at de har undergået en væsentlig forarbejdning eller bearbejdning i et tredjeland, genindføres til Fællesskabet til nedsat told eller toldfri i henhold til en præferenceaftale eller en rådsbeslutning. For at begrænse hindringer for eksportørerne bør foranstaltninger til undgåelse heraf kun anvendes for de mest følsomme produkter.
- (29) For at begrænse usikkerheden for eksportørerne bør foranstaltninger vedrørende tilbagebetaling af restitutioner ikke gælde for produkter, der er genindført til Fællesskabet mere end to år efter udførselsdatoen.
- (30) Medlemsstaterne bør dels have mulighed for ikke at yde eller for at tilbagesøge restitutionen i oplagte tilfælde, hvor de har konstateret, at transaktionen ikke svarede til formålet med ordningen for eksportrestitutioner, dels bør det undgås, at der skabes en for tung byrde for de nationale myndigheder gennem en forpligtelse til systematisk kontrol af alle indførsler.
- (31) Produkterne bør være af en sådan kvalitet, at de kan afsættes på normale betingelser på Fællesskabets område. Der bør dog tages hensyn til særlige betingelser, som følger af de gældende regler i bestemmelsestredjelandene.
- (32) For nogle produkter kan retten til restitution bortfalde, hvis de ikke længere er af sund og sædvanlig handelskvalitet.
- (33) Når der ved udførsel betales en restitution, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, anvendes eksportafgiften ikke, idet udførslen skal foretages på de betingelser, der er fastsat forud eller fastlagt ved licitationen. Det bør på tilsvarende måde fastsættes, at når der ved udførsel skal betales en eksportafgift, der er forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal denne udførsel foretages på de fastsatte betingelser, hvorfor der ikke kan ydes en eksportrestitution.
- (34) For at lette finansieringen af udførselsforretningerne for eksportørerne bør medlemsstaterne bemyndiges til, så snart udførsels- eller betalingsangivelsen er antaget, at udbetale et forskud på hele restitutionsbeløbet eller en del heraf på betingelse af, at der stilles en sikkerhed for forskudsbetalingens tilbagebetaling i tilfælde af, at det senere måtte vise sig, at der ikke skal ydes restitution.
- (35) Beløb, der er betalt forud for udførslen, skal tilbagebetales, hvis det viser sig, at der ikke består ret til eksportrestitution, eller at der kun består ret til en lavere restitution. Tilbagebetalingen skal omfatte et tillægsbeløb for at undgå misbrug. I tilfælde af force majeure bør tillægsbeløbet ikke tilbagebetales.
- (36) Det fremgår af bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3002/92 af 16. oktober 1992 om fælles gennemførelsesbestemmelser for kontrol med anvendelse af og/eller bestemmelse for produkter fra intervention ⁽¹⁾, at kravet med hensyn til interventionsprodukternes destination skal være opfyldt; disse produkter kan derfor ikke erstattes med ækvivalente produkter.
- (37) Der bør fastsættes en frist for udførslen af de pågældende produkter.
- (38) Når udførselsfristerne eller fristerne for forelæggelse af de beviser, der er nødvendige for at opnå betaling af restitutionen, er overskredet, ydes der ikke restitution; der bør vedtages bestemmelser svarende til dem, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter ⁽²⁾.
- (39) I medlemsstaterne fritages produkter, der leveres til bestemte formål, for importafgifter ved deres indførsel fra tredjelande. I det omfang disse afsætningsmuligheder har en vis betydning, bør fællesskabsprodukter stilles på lige fod med produkter, der indføres fra tredjelande; dette gælder især produkter, der anvendes i forbindelse med proviantering af skibe og luftfartøjer.
- (40) I de særlige tilfælde af proviantering af skibe og luftfartøjer og leverancer til væbnede styrker er der mulighed for at fastsætte specielle regler for bestemmelse af restitutionssatsen.
- (41) Produkter, der tages om bord i skibe som proviant, er bestemt til at konsumeres om bord. For disse produkter, der indtages i uforandret stand eller efter en tilberedning om bord, ydes der restitution som for produkter i uforandret stand. For luftfartøjers vedkommende må tilberedningen af produkterne i betragtning af den begrænsede plads ske inden ombordtagningen. Med henblik på en harmonisering bør der for landbrugsprodukter, som indtages om bord på luftfartøjer, fastsættes regler, der gør det muligt at yde samme restitution som for produkter, der indtages efter at være tilberedt ombord på skibe.

(1) EFT L 301 af 17.10.1992, s. 17.

(2) EFT L 205 af 3.8.1985, s. 5.

- (42) Handelen med proviant til skibe eller luftfartøjer er af meget speciel karakter, som berettiger indførelsen af en særlig ordning for forudbetaling af restitutionen. Produkter og varer leveret til proviantoplæg skal efterfølgende leveres som proviant. Leveringer til sådanne oplæg kan derfor ikke ligestilles med endelig udførsel, hvad angår retten til restitution.
- (43) Hvis det i tilfælde, hvor der er gjort brug af ovennævnte lempelser, senere skulle vise sig, at restitutionen ikke skal betales, ville eksportørerne med urette opnå en vederlagsfri kredit. For sådanne tilfælde bør der derfor træffes passende foranstaltninger for at undgå denne uberettigede fordel.
- (44) For at bevare konkurrenceevnen for fællesskabsvarer, der leveres til platforme i visse områder i nærheden af medlemsstaterne, bør der ydes restitutioner til den sats, der gælder for levering af proviant inden for Fællesskabet. For leverancer til en bestemt destination er ydelse af en restitution, der ligger over den laveste sats, kun berettiget, hvis det med en vis sikkerhed kan fastslås, at varerne har nået den pågældende destination. Levering af proviant til platforme i isolerede havområder er nødvendigvis så speciel en opgave, at det må betragtes som muligt at gennemføre tilstrækkelig kontrol med disse leverancer. Under forudsætning af, at der fastsættes passende kontrolforanstaltninger, forekommer det berettiget at yde samme restitutioner for disse leverancer som for proviantering i Fællesskabet. Det er muligt at fastsætte en forenklet procedure for leverancer af mindre betydning. Da medlemsstaternes territorialfarvande er på mellem 3 og 12 sømil, er det derfor berettiget at betragte leverancer til alle platforme beliggende uden for en grænse på 3 sømil som udførsel.
- (45) Når et flådefartøj, der opererer fra en fællesskabshavn, leverer proviant til et flådefartøj tilhørende en medlemsstat i farvande uden for territorialgrænserne, kan en offentlig myndighed attestere denne leverance. Det er berettiget at anvende samme restitutionssats for sådanne leverancer som den, der anvendes ved proviantering i en fællesskabshavn.
- (46) For landbrugsprodukter, der leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, bør der ydes samme restitution, hvad enten de tages om bord på et skib eller i et luftfartøj, der befinder sig inden for Fællesskabet eller uden for Fællesskabet.
- (47) Levering af proviant i tredjelande kan foregå direkte eller indirekte. Der bør indføres passende kontrolordninger for hver leveringsform.
- (48) Ifølge artikel 161, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 kan Helgoland ikke betragtes som en destination, der giver ret til restitutioner. For at lette forbruget af landbrugsprodukter fra Fællesskabet på Helgoland bør de nødvendige bestemmelser med henblik herpå vedtages.
- (49) Siden ikrafttrædelsen af interimsaftalen om handel og toldunion mellem Fællesskabet og San Marino ⁽¹⁾ udgør denne stat ikke længere en del af Fællesskabets toldområde. Efter aftalens artikel 1, 5 og 7 ligger priserne på landbrugsprodukter på samme niveau som inden for toldunionen, og der er derfor ingen økonomiske grunde til at yde eksportrestitutioner for landbrugsprodukter fra Fællesskabet, der forsendes til San Marino.
- (50) Hvis der senere træffes en negativ afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for afgifter, kan der eventuelt ydes eksportrestitution eller opkræves en eksportafgift for produkterne. Som følge heraf bør der fastsættes særlige bestemmelser.
- (51) Almindeligvis indfører væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som ikke henhører under dette tredjelands flag, internationale organisationer og diplomatiske repræsentationer i et tredjeland, toldfrit deres proviant. Der kan for væbnede styrker, der henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, for internationale organisationer, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af, og for diplomatiske repræsentationer træffes særforanstaltninger, ifølge hvilke beviset for indførelse føres ved hjælp af et særligt dokument.
- (52) Det bør fastsættes, at restitutionen skal betales af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er blevet antaget.
- (53) Som følge af omstændigheder, som ikke kan tilregnes eksportøren, kan det ske, at kontroleksemplar T5 ikke kan fremlægges, selv om produktet har forladt Fællesskabets toldområde eller nået en bestemt destination. En sådan situation kan skabe vanskeligheder for handelen. I sådanne tilfælde bør andre dokumenter anerkendes som ligestillede.
- (54) Det bør af forvaltningsmæssige grunde kræves, at ansøgningen og alle øvrige dokumenter, der er nødvendige for betalingen af restitutionen indgives inden for en rimelig frist bortset fra tilfælde af force majeure, bl.a. når tidsfristen ikke kan overholdes som følge af administrative forsinkelser, som ikke kan tilregnes eksportøren.
- (55) Den frist, inden for hvilken eksportrestitutionerne betales, varierer fra medlemsstat til medlemsstat. For at undgå konkurrencefordrejning bør der fastsættes en ensartet maksimumsfrist for de betalende organers udbetaling af restitutionerne.

⁽¹⁾ EFT L 359 af 9.12.1992, s. 13.

- (56) Udførsel af meget små mængder af produkter er ikke af økonomisk betydning og er af en sådan beskaffenhed, at de unødigt belaster myndighedernes arbejde. Medlemsstaternes myndigheder bør have mulighed for ikke at yde restitutioner til sådanne udførselsforretninger.
- (57) I henhold til de gældende fællesskabsbestemmelser ydes eksportrestitutionen udelukkende på grundlag af objektive kriterier, herunder mængden og arten af det eksporterede produkt, dets egenskaber og bestemmelsessted. Erfaringerne viser, at det med henblik på at bekæmpe uregelmæssigheder, især svig, til skade for Fællesskabets budget er nødvendigt at fastsætte, at uretmæssigt udbetalte beløb skal tilbagebetales, og at indføre sanktioner, der kan tilskynde eksportørerne til at overholde fællesskabsbestemmelserne.
- (58) For at sikre en korrekt anvendelse af ordningen med eksportrestitutioner bør sanktionerne kunne pålægges uden hensyntagen til den subjektive skyld; der bør dog ikke pålægges sanktioner i visse tilfælde, bl.a. i tilfælde af en indlysende fejl, som myndighederne har anerkendt som sådan. Der bør derimod pålægges strengere sanktioner, hvis der foreligger forsæt. Sådanne sanktioner er nødvendige og bør stå i forhold til overtrædelsens grovhed og være tilstrækkeligt afskrækkende; og de bør endvidere anvendes ensartet i alle medlemsstater.
- (59) For at sikre ligebehandling af eksportørerne i medlemsstaterne bør der i forbindelse med eksportrestitutionerne indføres en udtrykkelig bestemmelse om, at modtageren skal tilbagebetale ethvert uretmæssigt udbetalt beløb med renter, og der bør fastsættes nærmere bestemmelser for betalingen. Med henblik på en bedre beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser bør det navnlig fastsættes, at denne forpligtelse, i tilfælde af overdragelse af retten til restitution, også gælder for erhververen af denne ret. De tilbagebetalte beløb samt de opkrævede renter og sanktionsbeløb bør krediteres Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), i overensstemmelse med principperne i artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾.
- (60) For at sikre, at princippet om beskyttelse af den berettigede forventning anvendes på samme måde i hele Fællesskabet i forbindelse med tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb, bør det fastsættes, på hvilke betingelser dette princip kan påberåbes, uden at dette dog berører anvendelsen af de bestemmelser, der er fastsat om behandlingen af uberettiget udbetalte beløb, bl.a. i artikel 9 og 31 i forordning (EF) nr. 1290/2005.
- (61) Eksportøren bør bl.a. være ansvarlig for tredjemands handlinger, der kan gøre det muligt uberettiget at opnå de dokumenter, der er nødvendige for at få udbetalt restitutioner.
- (62) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter –

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Denne forordning fastsætter, uden at dette berører undtagelsesbestemmelser i særlige fællesskabsbestemmelser vedrørende visse produkter, de fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportrestitutioner (i det følgende benævnt »restitutioner«), der er fastsat:

- a) for produkter fra de sektorer, der er nævnt i artikel 162, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1234/2007,
- b) i artikel 63 i Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 ⁽²⁾.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved:

- a) »produkter«: de produkter, der er nævnt i artikel 1, og varer
 - »basisprodukter«: de produkter, der skal udføres efter forarbejdning til forarbejdede produkter eller til varer; varer, der skal udføres efter forarbejdning, betragtes også som basisprodukter
 - »forarbejdede produkter«: produkter, der er fremstillet ved forarbejdning af basisprodukter, og for hvilke der ydes eksportrestitution
 - »varer«: de varer, der er anført i bilag II til Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 ⁽³⁾
- b) »importafgifter«: told og afgifter med tilsvarende virkning samt andre afgifter ved indførsel, som er fastsat inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik eller de særlige samhandelsordninger, der gælder for bestemte varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter
- c) »eksportmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen antages
- d) »forudfastsættelse af restitutionen«: fastsættelse af den restitutionssats, der gælder på dagen for indgivelsen af ansøgningen om en eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest; satsen justeres eventuelt med månedlige forhøjelser og korrektionsbeløb

⁽¹⁾ EUT L 209 af 11.8.2005, s. 1..

⁽²⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.

- e) »differentieret restitution«:
- fastsættelse af flere restitutionssatser for samme produkt afhængigt af bestemmelsestredjeland, eller
 - fastsættelse af en eller flere restitutionssatser for samme produkt afhængigt af bestemmelsestredjeland og ingen fastsættelse af restitution for et eller flere tredjelande
- f) »den differentierede del af restitutionen«: den del af restitutionen, der svarer til det samlede restitutionsbeløb minus det restitutionsbeløb, der er betalt eller skal betales, når der er ført bevis for, at produktet eller varen har forladt Fællesskabets toldområde, jf. bestemmelserne i artikel 25
- g) »udførelse«: afslutning af toldformaliteterne ved udførsel, efterfulgt af at produktet forlader Fællesskabets toldområde
- h) »kontrolseksemplar T5«: det dokument, der er nævnt i artikel 912a-912g i forordning (EØF) nr. 2454/93
- i) »eksportør«: den fysiske eller juridiske person, der har ret til restitutionen. Hvis der skal eller kan anvendes en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen, har ihændehave- ren eller den, der har fået overdraget licensen, ret til restitutionen. Eksportøren i toldmæssig betydning kan være en anden end eksportøren i denne forordnings betydning, idet der tages hensyn til de privatretlige forhold mellem de erhvervsdrivende, dog med forbehold for de særlige bestem- melser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller gennemførelsesbestemmelserne hertil
- j) »forskud på restitutionen«: udbetaling af et beløb, der højst er lig med eksportrestitutionen, når udførselsangivelsen antages
- k) »restitutionssats, der er fastlagt i forbindelse med en licita- tion«: det restitutionsbeløb, der er blevet tilbudt af eksportø- ren og antaget som led i en licitation
- l) »Fællesskabets toldområde«: de områder, der er nævnt i arti- kel 3 i forordning (EØF) nr. 2913/92
- m) »restitutionsnomenklaturen«: nomenklaturen over eksportre- stitutioner for landbrugsprodukter i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽¹⁾
- n) »eksportlicens«: det dokument, der er nævnt i artikel 1 i Kom- missionens forordning (EF) 376/2008 ⁽²⁾

- o) »fjerntliggende restitutionsområde«: alle bestemmelsessteder, for hvilke den differentierede del af restitutionen for et bestemt produkt er den samme, dog ikke nul, undtagen de bestemmelsessteder, som er udelukket for det pågældende produkt, jf. bilag I
- p) »indlandsstat«: et tredjeland uden egen søhavn, som benytter sig af et andet tredjelands søhavn.
- q) »omladning«: omladning af en vare fra ét transportmiddel til et andet for omgående at blive transporteret til tredjelandet eller bestemmelsesområdet.

2. I denne forordning anses restitutioner, der fastlægges i for- bindelse med en licitation, som forudfastsatte restitutioner.

3. Hvis udførselsangivelsen omfatter flere særskilte koder i restitutionsnomenklaturen eller den kombinerede nomenklatur, anses angivelserne for hver af disse koder at udgøre en særskilt udførselsangivelse.

AFSNIT II

UDFØRELSE TIL TREDJELANDE

KAPITEL 1

Ret til restitution

Afdeling 1

Almindelige bestemmelser

Artikel 3

Medmindre andet følger af artikel 25, 27 og 28 i nærværende for- ordning og artikel 4, stk. 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽³⁾, opstår retten til restitution:

- ved udpassagen fra Fællesskabets toldområde, når der anvendes en fælles restitutionssats for alle tredjelande
- ved indførslen til et bestemt tredjeland, når der anvendes en differentieret restitutionssats for det pågældende tredjeland.

Artikel 4

1. Retten til restitution forudsætter, at der fremlægges en eks- portlicens med forudfastsættelse af restitutionen, undtagen i for- bindelse med udførsel af varer.

Retten til restitution er dog ikke betinget af forelæggelse af licens:

- når de udførte mængder i henhold til udførselsangivelsen højst svarer til mængderne i bilag II til forordning (EF) nr. 376/2008

⁽¹⁾ EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

⁽³⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

- i de i artikel 6, 33, 37, 41, 42 og 43, stk. 1, omhandlede tilfælde
- for leverancer, der er bestemt til medlemsstaternes væbnede styrker i tredjelande.

2. Uanset stk. 1 gælder en eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen også for udførslen af et andet produkt med en 12-cifret produktkode end det produkt, der er anført i rubrik 16 i licensen, hvis begge produkter tilhører:

- samme kategori, jf. artikel 13 stk. 1, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 376/2008, eller
- samme produktgruppe hvis en sådan er fastlagt til dette formål efter proceduren i artikel 195 i forordning (EF) nr. 1234/2007 eller de tilsvarende artikler i andre forordninger om fælles markedsordninger.

I de i første afsnit nævnte tilfælde gælder følgende betingelser:

- er restitutionssatsen for det faktiske produkt lig med eller højere end restitutionssatsen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt, anvendes restitutionssatsen for sidstnævnte produkt
- er restitutionssatsen for det faktiske produkt lavere end restitutionssatsen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt, udbetales den restitution, der fremkommer ved fra restitutionen for det faktiske produkt at fratække 20 % af forskellen mellem restitutionen for det i rubrik 16 i licensen anførte produkt og restitutionen for det faktiske produkt, bortset fra tilfælde af force majeure.

Ved anvendelse af andet afsnit, andet led, og artikel 25, stk. 3, litra b), beregnes nedsættelsen af den restitution, der svarer til det faktiske produkt og den faktiske destination, på grundlag af forskellen mellem den restitution, der gælder for det produkt og den destination, som er anført i licensen, og den restitution, som svarer til det faktiske produkt og den faktiske destination.

Ved anvendelse af bestemmelserne i dette stykke lægges de restitutionssatser til grund, der er gældende på dagen for indgivelsen af licensansøgningen. Satsene justeres om nødvendigt den dag, hvor udførselsangivelsen antages.

3. Når bestemmelserne i stk. 1 eller 2 og artikel 48 gælder for samme eksportforretning, nedsættes det beløb, der fremkommer ved anvendelse af stk. 1 eller 2, med det sanktionsbeløb, der følger af artikel 48.

Artikel 5

1. Ved »udførselsdagen« forstås den dato, på hvilken toldmyndighederne antager den udførselsangivelse, hvori det angives, at der vil blive ansøgt om restitution.

2. Datoen for antagelse af udførselsangivelsen lægges til grund ved bestemmelse af:

- a) restitutionssatsen, hvis restitutionen ikke er forudfastsat

- b) de justeringer, der i givet fald skal foretages af restitutionssatsen, hvis denne er forudfastsat

- c) mængden af det udførte produkt, dets art og egenskaber.

3. Med antagelsen af udførselsangivelsen sidestilles enhver anden handling, der har samme retsvirkning som antagelsen.

4. For at der kan ydes en restitution, skal det dokument, der anvendes ved udførslen, indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for beregningen af restitutionen, herunder:

- a) for produkter:

- varebeskrivelsen, eventuelt forenklet, i overensstemmelse med nomenklaturen over eksportrestitutioner samt koden i restitutionsnomenklaturen, og, dersom dette er nødvendigt for at beregne restitutionen, de pågældende produkters sammensætning eller en henvisning til denne sammensætning

- produkternes nettovægt eller i givet fald mængden udtrykt i den måleenhed, der anvendes ved beregningen af restitutionen

- b) for varer gælder bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1043/2005.

5. Når antagelsen eller den i stk. 3 omhandlede handling foreligger, anbringes produkterne under toldkontrol, jf. artikel 4, nr. 13 og 14, i forordning (EØF) nr. 2913/92, indtil de forlader Fællesskabets toldområde.

6. Uanset artikel 282, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2454/93 kan det i tilladelsen til forenklet udførselsangivelse fastsættes, at den forenkledede angivelse skal indeholde et overslag over produkternes nettovægt, hvis vægten først kan bestemmes nøjagtigt, når transportmidlet er læsset, for så vidt angår produkter i løs afladning eller ikke-standardiserede enheder.

Den supplerende angivelse med den nøjagtige nettovægt skal indgives, når læsningen er afsluttet. Den skal ledsages af bilag, der angiver den nøjagtige nettovægt, som er indlæsset.

Der ydes ikke restitution for den mængde, der overstiger 110 % af den anslåede nettovægt. Hvis den faktisk indlæssede vægt udgør mindre end 90 % af den anslåede nettovægt, nedsættes restitutionen for den faktisk indlæssede vægt med 10 % af forskellen mellem den restitution, der svarer til 90 % af den anslåede nettovægt, og den restitution, der svarer til den faktisk indlæssede vægt. Ved udførsel ad søvejen eller på indre vandveje betales restitutionen for den faktisk indlæssede nettovægt, hvis eksportøren kan forelægge et af den for transportmidlet ansvarlige person påtegnet bevis for, at den manglende indlæsning af alle varer skyldes omstændigheder ved transportmidlet, eller at transportmidlet er fuldt læsset af en eller flere andre eksportørers varer. Hvis eksportøren har anvendt den hjemstedsordning, der er fastsat i

artikel 283 i forordning (EØF) nr. 2454/93, anvendes bestemmelserne i dette afsnit på den betingelse, at toldmyndighederne har godkendt berigtigheden af de dokumenter, i hvilke de udførte produkter er opført.

Som produkter i ikke-standardiserede enheder betragtes: levende dyr, hele og halve slagtekroppe, fjerdinge, forender, skinker, bov, brystflæsk og kam.

7. Enhver, der udfører produkter, for hvilke der ansøges om eksportrestitution, er forpligtet til:

- a) at indgive udførselsangivelsen til det toldsted, der har kompetencen med hensyn til det sted, hvor produkterne indlæses med henblik på udførselstransporten
- b) at give det pågældende toldsted underretning senest 24 timer inden indlæsningen, og at oplyse, hvor længe indlæsningen forventes at ville vare. Myndighederne kan beslutte, at der skal gælde en anden frist end 24 timer.

Følgende kan betragtes som læsested for transport af produkter bestemt til udførsel:

- a) for produkter, der udføres i containere, det sted, hvor produkterne indlæses i containerne
- b) for produkter, der udføres i løs afladning, i sække, kasser, dåser, flasker osv., som ikke er indlæst i containere, det sted, hvor det transportmiddel, med hvilket produkterne forlader Fællesskabets toldområde, læses.

Det kompetente toldsted kan efter at have antaget udførselsangivelsen tillade læsning inden udløbet af den i første afsnit, litra b), omhandlede frist.

Produkterne skal identificeres på passende måde før det anførte tidspunkt for påbegyndelse af læsning. Det kompetente toldsted skal kunne foretage fysisk kontrol og identificere de varer, der skal transporteres til det toldsted, hvor ladningen forlader Fællesskabets toldområde.

Hvis bestemmelserne i første afsnit ikke kan anvendes af administrative eller andre behørigt motiverede grunde, kan udførselsangivelsen kun indgives til et kompetent toldsted i den pågældende medlemsstat, og i tilfælde af fysisk kontrol i henhold til forordning (EF) nr. 1276/2008 skal produktet losses fuldstændigt. Undtagelsesvis er fuldstændig losning ikke obligatorisk, hvis myndighederne kan sikre, at der foretages en udtømmende fysisk kontrol.

8. Varer, som der ansøges om eksportrestitutioner for, forsegles af udførselstoldstedet eller under dets kontrol. Artikel 340a og artikel 357, stk. 2, 3 og 4, i forordning (EØF) nr. 2454/93 anvendes med de fornødne ændringer.

Inden forsegling kontrollerer toldstedet visuelt, om produkterne er i overensstemmelse med udførselsangivelserne. Antallet af visuelle overensstemmelseskontroller skal mindst udgøre 10 % af antallet af udførselsangivelser eksklusive udførselsangivelser for produkter, der er blevet fysisk kontrolleret eller udvalgt til fysisk kontrol, jf. artikel 3 i forordning (EF) nr. 1276/2008. Toldstedet anfører i rubrik D i kontrolseksemplar T5 eller det dertil svarende dokument, ved hjælp af en af angivelserne i bilag II til nærværende forordning, at der er foretaget sådan kontrol.

Artikel 6

Hvis de udførte mængder ikke overstiger 5 000 kg pr. kode i restitutionsnomenklaturen, for så vidt angår kornsektoren, eller 500 kg pr. kode i restitutionsnomenklaturen eller den kombinerede nomenklatur, for så vidt angår andre produktsektorer, og der er tale om gentagen udførsel, kan medlemsstaten uanset artikel 5, stk. 2, tillade, at den sidste dag i måneden lægges til grund, dels ved fastlæggelsen af restitutionssatsen, dels ved fastlæggelsen af de eventuelle justeringer i tilfælde af forudfastsat restitution.

Er restitutionen forudfastsat eller fastlagt ved licitation, skal licensen være gyldig den sidste dag i udførselsmåneden.

Eksportører, som har fået tilladelse til at anvende denne procedure, kan ikke anvende den normale procedure for de i stk. 1 nævnte minimumsmængder.

Den udløsende begivenhed for den vekselkurs, der gælder for restitutionen, er den, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1913/2006.

Artikel 7

1. Uden at dette i øvrigt berører bestemmelserne i artikel 15 og 27, udbetales restitutionen kun, hvis der føres bevis for; at de produkter, for hvilke udførselsangivelsen er blevet antaget, senest 60 dage efter denne antagelse har forladt Fællesskabets toldområde i uforandret stand.

De mængder, der er udtaget som prøver i forbindelse med toldbehandlingen ved udførslen, og som ikke senere tilbageleveres, anses dog ikke for at være fragået i nettovægten af de produkter, hvoraf de er udtaget.

2. I denne forordning anses produkter leveret som proviant til de i artikel 41, stk. 1, I litra a), omhandlede bore- og udvindingsplatforme for at have forladt Fællesskabets toldområde.

3. Den omstændighed, at produkterne indfryses, bevirker ikke, at betingelsen i stk. 1 ikke anses for at være opfyldt.

Det samme gør sig gældende ved omemballering, hvis omemballeringen ikke medfører en ændring af produktkoden i restitutionssnomenklaturen eller af varekoden i den kombinerede nomenklatur. Omemballering kan kun foretages, hvis toldmyndighederne har givet tilladelse hertil.

Ved omemballering skal kontrolseksemplar T5 påtegnes i overensstemmelse dermed.

Det er tilladt at påsætte eller ændre etiketter på de samme betingelser som dem, der gælder for omemballering, jf. andet og tredje afsnit.

4. Hvis den i stk. 1 fastsatte frist ikke har kunnet overholdes som følge af force majeure, kan fristen på eksportørens anmodning forlænges for det tidsrum, som det kompetente organ i eksportmedlemsstaten skønner nødvendigt i betragtning af de anførte omstændigheder.

Artikel 8

Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er blevet antaget, inden det forlader Fællesskabets toldområde passerer igennem andre områder i Fællesskabet end eksportmedlemsstatens, føres beviset for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, ved fremlæggelse af den behørigt påtegnede original af kontrolseksemplar T5.

På kontrolseksemplaret udfyldes rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

Ansøges der om restitutioner, skal en af angivelserne i bilag III anføres i rubrik 107.

Artikel 9

Eksportøren angiver eksportrestitutionsatsen i euro pr. produkt/vareenhed på forudfastsættelsesdatoen, jf. eksportlicensen eller forudfastsættelsesattesten i forordning (EF) nr. 376/2008 eller restitutionslicensen i kapitel III i forordning (EF) nr. 1043/2005, i rubrik 44 i udførselsangivelsen eller den elektroniske udgave heraf og i rubrik 106 i kontrolseksemplar T5 eller det dertil svarende dokument. Hvis eksportrestitutionen ikke er blevet forudfastsat, kan der anvendes oplysninger om tidligere restitutionsbetalinger for de samme produkter eller varer, idet oplysningerne dog højst må være 12 måneder gamle. Hvis det produkt eller den vare, der skal eksporteres, ikke krydser grænsen til en anden medlemsstat, og hvis den nationale valuta ikke er euro, kan restitutionssatserne anføres i national valuta.

De kompetente myndigheder kan fritage eksportøren for kravene i stk. 1 hvis myndighederne har indført et system, der giver de berørte tjenester de samme oplysninger.

Eksportøren kan for udførselsangivelser og kontrolseksemplarer T5 og dertil svarende dokumenter, der vedrører eksportrestitutioner på under 1 000 EUR, vælge at anføre en af angivelserne i bilag IV.

Artikel 10

1. For ydelse af restitution ved udførsel ad søvejen gælder følgende særlige bestemmelser:

a) Når kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde, er blevet påtegnet af myndighederne, må de pågældende produkter, bortset fra tilfælde af force majeure, hverken genplaceres eller placeres under midlertidig opbevaring eller undergives anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse på Fællesskabets toldområde, undtagen i forbindelse med omladning i en eller flere andre havne i samme eller i en anden medlemsstat i højst 28 dage. Denne frist gælder ikke, hvis produkterne har forladt den sidste havn på Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.

b) Restitutionen udbetales kun:

— hvis den erhvervsdrivende afgiver en erklæring om, at produkterne ikke skal omlades i en anden havn i Fællesskabet, eller

— hvis der over for det udbetalende organ føres bevis for, at bestemmelserne i litra a) er blevet overholdt. Dette bevis omfatter bl.a. transportdokumentet eller transportdokumenterne, eller kopi eller fotokopi heraf, fra den første havn, hvor de i litra a) nævnte dokumenter er blevet påtegnet, til det tredjeland, hvor de pågældende produkter skal losses.

Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af de i første led nævnte erklæringer. I så fald kræves de i andet led omhandlede bevismidler.

Ved eksport med skibe, der sejler i regelmæssig direkte rute-fart til en havn i et tredjeland uden at anløbe andre havne i Fællesskabet, kan medlemsstaterne indføre en forenklet procedure med henblik på anvendelse af første led.

c) I stedet for de i litra b) omhandlede betingelser kan den medlemsstat, som kontrolseksemplar T5 er stilet til, eller den medlemsstat, hvor et nationalt dokument anvendes som bevis, fastsætte, at kontrolseksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, kun påtegnes mod forelæggelse af et transportdokument med angivelse af et endeligt bestemmelsessted uden for Fællesskabets toldområde.

I så fald anfører den kompetente myndighed i den medlemsstat, som kontrolseksemplar T5 er bestemt til, eller i den medlemsstat, hvor et nationalt dokument anvendes som bevis, en af de påtegninger, der er vist i bilag V, i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« under »Bemærkninger« i kontrolseksemplar T5 eller i den tilsvarende rubrik i det nationale dokument.

Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i dette litra overholdes.

- d) Hvis det konstateres, at betingelserne i litra a) ikke er blevet overholdt, anses ved anvendelsen af artikel 47 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 nævnte frist med et tilsvarende antal dage.

2. For ydelse af restitution ved udførsel ad landevej, ad indre vandveje eller med jernbane gælder følgende særlige bestemmelser:

- a) Når kontroleksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, er blevet påtegnet af myndighederne, må de pågældende produkter, bortset fra tilfælde af force majeure, hverken genplaceres eller placeres under midlertidig opbevaring eller undergives anden toldmæssig bestemmelse eller anvendelse på Fællesskabets toldområde, undtagen i forbindelse med en transitforsendelse i højst 28 dage. Denne frist gælder ikke, når produkterne definitivt har forladt Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.
- b) Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i litra a) overholdes. I så fald kræves transportdokumenterne for sendelse til det tredjeland, hvor de pågældende produkter skal losses.

Hvis det konstateres, at betingelserne i litra a) ikke er blevet overholdt, anses ved anvendelsen af artikel 47 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 fastsatte frist med et tilsvarende antal dage.

Overskrides den i artikel 7, stk. 1, fastsatte frist på 60 dage og den i litra a) fastsatte frist på 28 dage, er restitutionsnedsættelsen eller sikkerhedsfortabelsen lig med det højeste tabsbeløb, som følger af overskridelsen.

3. For ydelse af restitution ved udførsel ad luftvejen gælder følgende særlige bestemmelser:

- a) Kontroleksemplar T5 eller det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, kan kun påtegnes af de kompetente myndigheder mod fremlæggelse af et transportdokument med angivelse af et endeligt bestemmelsessted uden for Fællesskabets toldområde.
- b) Hvis det efter afslutningen af de i litra a) nævnte formaliteter konstateres, at produkterne i forbindelse med omladning har opholdt sig i en eller flere andre lufthavne på Fællesskabets toldområde i mere end 28 dage, bortset fra tilfælde af force majeure, anses ved anvendelsen af artikel 47 den eller de dage, hvormed fristen på 28 dage overskrides, som en overskridelse af den i artikel 7 fastsatte frist med et tilsvarende antal dage.

Overskrides den i artikel 7, stk. 1, fastsatte frist på 60 dage og den i dette litra nævnte frist på 28 dage, er restitutionsnedsættelsen eller sikkerhedsfortabelsen lig med det højeste tabsbeløb, som følger af overskridelsen.

- c) Det udbetalende organ foretager en passende stikprøvekontrol af, at bestemmelserne i dette stykke overholdes.
- d) Den i litra b) nævnte frist på 28 dage gælder ikke, når de pågældende produkter definitivt har forladt Fællesskabets toldområde inden for den oprindelige frist på 60 dage.

Artikel 11

1. Hvis produktet i eksportmedlemsstaten placeres under en af de forenkledede procedurer for fællesskabsforsendelse, der gælder for varer, som udføres med jernbane eller i containerne, jf. artikel 412-442a i forordning (EØF) nr. 2454/93, med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, er udbetalingen af restitutionen ikke betinget af, at kontroleksemplar T5 fremlægges.

2. For så vidt angår anvendelsen af stk. 1 skal det kompetente toldsted sørge for, at det dokument, som udstedes med henblik på udbetaling af restitutionen, påføres følgende angivelse: »Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenkledede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere«.

3. Det toldsted, hvor produkterne undergives en af de i stk. 1 nævnte procedurer, må ikke tillade, at fragtkontrakten ændres på en sådan måde, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, medmindre det godtgøres, at:

- restitutionen er blevet tilbagebetalt i tilfælde, hvor den allerede er blevet udbetalt, eller
- de berørte tjenester har truffet alle forholdsregler for at sikre, at restitutionen ikke kommer til udbetaling.

Er restitutionen imidlertid blevet udbetalt efter stk. 1, og har produktet ikke forladt Fællesskabets toldområde inden for de fastsatte frister, underretter det kompetente toldsted det restitutionsudbetalende organ herom og sender det straks alle relevante oplysninger. I så fald anses restitutionen for at være uberettiget udbetalt.

4. Hvis et produkt, som forsendes i henhold til proceduren for eksternt fællesskabsforsendelse jf. artikel 91-97 i forordning (EØF) nr. 2913/92 eller proceduren for fælles forsendelse fastsat i Konvention mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Finland, Republikken Island, Kongeriget Norge, Schweiz, Kongeriget Sverige og Republikken Østrig om en fælles forsendelsesprocedure⁽¹⁾, i en anden medlemsstat end eksportmedlemsstaten henføres under en af de i stk. 1 nævnte procedurer med henblik på transport til en bestemmelsesstation uden for

⁽¹⁾ EFT L 226 af 13.8.1987, s. 2.

Fællesskabets toldområde eller levering til en modtager uden for Fællesskabets toldområde, foretages der på det toldsted, hvor produktet henføres under en af ovennævnte procedurer, en påtegning i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af originalen af kontroleksemplar T5, idet en af påtegningerne i bilag VI anføres under »Bemærkninger«.

Ved en ændring i fragtkontrakten, der medfører, at transporten afsluttes inden for Fællesskabet, finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

5. Hvis et produkt overtages af jernbanen i eksportmedlemsstaten eller i en anden medlemsstat og forsendes i henhold til proceduren for eksternt fællesskabsforsendelse eller proceduren for fælles forsendelse som led i en kontrakt om kombineret jernbane-/landevejstransport for at blive transporteret ad jernbane til en destination uden for Fællesskabets toldområde, foretager det toldsted, under hvis myndighedsområde eller i nærheden af hvilket den jernbaneterminal er placeret, hvor transporten overtages af jernbanen, en påtegning i rubrikken »Kontrol med anvendelse og/eller bestemmelse« på bagsiden af originalen af kontroleksemplar T5, idet en af påtegningerne i bilag VII anføres under »Bemærkninger«.

I tilfælde af ændring af kontrakten om kombineret jernbane-/landevejstransport, der medfører, at en transport, som skulle afsluttes uden for Fællesskabet, afsluttes inden for Fællesskabet, kan jernbaneadministrationen kun gennemføre den ændrede kontrakt efter forudgående aftale med afgangstoldstedet; i så tilfælde finder stk. 3 tilsvarende anvendelse.

Artikel 12

1. Der ydes restitution for de produkter som uanset emballagens toldstatus er af fællesskabsoprindelse og i fri omsætning i Fællesskabet.

For de sukkerprodukter, der er nævnt i artikel 162, stk. 1, litra a), nr. iii), og litra b) i forordning (EF) nr. 1234/2007, kan der dog ydes restitution, når blot de er i fri omsætning i Fællesskabet.

2. Ved ydelse af restitution anses produkter for at være af fællesskabsoprindelse, hvis de er fremstillet fuldt ud i Fællesskabet, eller hvis den sidste væsentlige forarbejdning eller bearbejdning af dem er foregået i Fællesskabet, jf. artikel 23 eller 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

Uden at dette berører bestemmelserne i stk. 4, er betingelserne for ydelse af restitution dog ikke opfyldt for produkter, der er fremstillet af:

- a) produkter med oprindelse i Fællesskabet, og
- b) landbrugsprodukter, der er omfattet af de i artikel 1 nævnte forordninger, og som er importeret fra et tredjeland og ikke har undergået en væsentlig forarbejdning i Fællesskabet.

3. Er ydelsen af restitution betinget af produktets fællesskabsoprindelse, skal eksportøren afgive en erklæring om oprindelsen, jf. stk. 2, i overensstemmelse med de gældende fællesskabsbestemmelser.

4. Ved eksport af sammensatte produkter, hvortil der kan ydes restitution for en eller flere bestanddele, ydes restitutionen herfor, hvis den eller de bestanddele, som der ansøges om restitution for, opfylder betingelserne i stk. 1.

Der ydes ligeledes restitution, hvis den eller de bestanddele, som der ansøges om restitution for, oprindeligt var af fællesskabsoprindelse og/eller i fri omsætning i Fællesskabet, jf. stk. 1, og ikke længere er i fri omsætning, udelukkende fordi de er indarbejdet i andre produkter.

5. Som restitutioner for en enkelt bestanddel, jf. stk. 4, betragtes restitutioner for:

- a) produkter fra sektoren for korn, æg, ris, sukker, mælk og mejeriprodukter, der eksporteres i form af en af de i bilag II til forordning (EF) nr. 1043/2005 nævnte varer
- b) hvidt sukker og råsukker henhørende under KN-kode 1701, isoglucose henhørende under KN-kode 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 og 1702 90 30 og sukkeropløsninger fremstillet af sukkerroer og sukkerrør henhørende under KN-kode 1702 60 95 og 1702 90 95, der er anvendt i de i artikel 1, litra j), i forordning (EF) nr. 1234/2007 omhandlede produkter
- c) mælk og mejeriprodukter og sukker, der eksporteres i form af produkter, som henhører under KN-kode 0402 10 91 til 99, 0402 29, 0402 99, 0403 10 31 til 39, 0403 90 31 til 39, 0403 90 61 til 69, 0404 10 26 til 38, 0404 10 72 til 84 og 0404 90 81 til 89, eller der eksporteres i form af produkter, som henhører under KN-kode 0406 30, og som ikke er produkter med oprindelse i medlemsstaterne eller produkter, som kommer fra tredjelande, og som er i fri omsætning i medlemsstaterne.

Artikel 13

1. For blandinger henhørende under kapitel 2, 10 eller 11 i den kombinerede nomenklatur anvendes følgende restitutionssats:

- a) for blandinger, hvoraf en af bestanddelene udgør mindst 90 % af vægten, anvendes den sats, der gælder for denne bestanddel
- b) for andre blandinger anvendes den sats, der gælder for bestanddelen med den laveste restitution. Er en eller flere bestanddele af blandingen ikke restitutionsberettigede, ydes ingen restitution for blandingerne.

2. Ved beregningen af restitutioner for varer i sæt og sammensatte varer anses hver enkelt bestanddel som et særskilt produkt.

3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på blandinger, varer i sæt og sammensatte varer, for hvilke der er fastsat en særlig beregningsregel.

Artikel 14

Bestemmelserne vedrørende forudfastsættelse af restitutionssatsen og vedrørende regulering af restitutionssatsen finder kun anvendelse på produkter, for hvilke der er fastsat en restitutionssats, som er udtrykt ved et tal, der er lig med eller større end nul.

Afdeling 2

Differentieret restitution

Artikel 15

I tilfælde af differentiering af restitutionssatsen efter destinationen underkastes betalingen af restitutionen de supplerende betingelser, der er fastlagt i artikel 16 og 17.

Artikel 16

1. Senest 12 måneder efter at udførselsangivelsen er antaget, skal produkterne:

- a) være indført i uforandret stand til det tredjeland eller et af de tredjelande, som restitutionen er fastsat for, eller
- b) være løst i uforandret stand i et fjerntliggende restitutionsområde, som restitutionen er fastsat for i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), og stk. 2.

Der kan dog indrømmes supplerende frister i henhold til artikel 46.

2. Produkter betragtes som indført i uforandret stand, hvis det fremgår, at der ikke på nogen måde er sket en forarbejdning af dem.

Dog kan følgende behandlinger, der er beregnet på at bevare produkterne i uforandret stand, foretages inden indførslen, uanset stk. 1:

- a) lageropgørelse
- b) anbringelse af varemærker, stempler, etiketter eller andre kendemærker af lignende art på produkterne eller deres emballage, forudsat at dette ikke kan give indtryk af, at produkterne har en anden oprindelse end deres faktiske oprindelse
- c) ændringer af varemærker eller numre på kolli eller ændringer af etiketter, forudsat at dette ikke kan give indtryk af, at produkterne har en anden oprindelse end deres faktiske oprindelse

d) emballering, udpakning, ompakning og udbedring af emballage, forudsat at dette ikke kan give indtryk af, at produktens oprindelse er en anden end deres faktiske oprindelse

e) luftning

f) nedkøling, og

g) nedfrysning.

Desuden anses et produkt som indført i uforandret stand, hvis det er forarbejdet inden indførslen, når forarbejdningen har fundet sted i det tredjeland, hvor alle de produkter, der er resultatet af denne forarbejdning, er blevet indført.

3. Produktet anses for indført, når toldformaliteterne ved indførsel, herunder formaliteterne vedrørende opkrævning af importtold, i tredjelandet er blevet opfyldt.

4. Den differentierede del af restitutionen betales for den vægt af produktet, for hvilken der er foretaget toldbehandling med henblik på indførsel i tredjelandet; der tages dog ikke hensyn til vægtforandringer, som under transporten er indtruffet af naturlige årsager og er anerkendt af myndighederne, eller som skyldes udtagelsen af stikprøver, der omhandles i artikel 7, stk. 1, andet afsnit.

Artikel 17

1. Bevis for afslutning af toldformaliteterne for indførsel føres efter eksportørens valg ved fremlæggelse af et af følgende dokumenter:

a) tolldokument, kopi eller fotokopi heraf eller en udskrift med tilsvarende oplysninger, som toldmyndighederne har registreret elektronisk; kopiens, fotokopiens eller udskriftets rigtighed skal bekræftes af:

i) det organ, som har påtegnet originaldokumentet eller registreret de tilsvarende oplysninger elektronisk

ii) en officiel tjeneste i det pågældende tredjeland

iii) en medlemsstats officielle tjeneste i det pågældende tredjeland

iv) et organ, der varetager restitutionsudbetalingen

b) attest for losning og indførsel, der er udstedt af et godkendt internationalt kontrol- og overvågningsselskab (i det følgende benævnt »overvågningsselskab«) efter reglerne i bilag VIII, kapitel III, og under anvendelse af forlægget i bilag IX; dato og nummer på indførselstolddokumentet skal anføres på den pågældende attest.

Efter anmodning fra eksportøren kan et betalingsorgan frafalde kravet om bekræftelse i stk. 1, litra a), hvis det på grundlag af elektronisk registrerede data, som lagres af eller for tredjelandets myndigheder, kan forvisse sig om, at toldformaliteterne ved indførsel er iagttaget.

2. Dersom eksportøren ikke kan fremskaffe det i overensstemmelse med stk. 1, litra a) eller b), valgte dokument efter at have taget passende skridt med henblik herpå, eller dersom der består tvivl med hensyn til dokumentets ægthed eller dets nøjagtighed i alle henseender, kan beviset for afslutning af toldformaliteterne ved indførsel anses som ført ved fremlæggelse af et eller flere af følgende dokumenter:

- a) kopi af det lossedokument, der er udstedt eller påtegnet i det tredjeland, som restitutionen er fastsat for
- b) attest for losning, der er udstedt af en officiel tjeneste i en af medlemsstaterne etableret i eller med kompetence for bestemmelseslandet, og som opfylder betingelserne i og svarer til modellen i bilag X, hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt losningsstedet, eller i det mindste at produktet, så vidt det er den pågældende tjeneste bekendt, ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel
- c) attest for losning, der er udstedt af et godkendt overvågnings-selskab efter reglerne i bilag VIII, kapitel III, og under anvendelse af modellen i bilag XI, hvori det bl.a. attesteres, at produktet har forladt losningsstedet, eller i det mindste at produktet, så vidt det er selskabet bekendt, ikke har været genstand for efterfølgende lastning med henblik på genudførsel
- d) bankdokument udstedt af godkendte mellemmand, der er etableret i Fællesskabet, hvori det attesteres, at betaling for den pågældende udførsel er krediteret eksportørens konto hos dem, for så vidt angår de i bilag XII nævnte tredjelande
- e) overtagelsesbevis udstedt af et offentligt organ i det pågældende tredjeland, når det drejer sig om et køb foretaget af dette land eller af et offentligt organ i landet, eller når det drejer sig om fødevarerhjelpe
- f) overtagelsesbevis udstedt af enten en international organisation eller af et organ, der arbejder i humanitært øjemed, og som er godkendt af eksportmedlemsstaten, når det drejer sig om fødevarerhjelpe
- g) overtagelsesbevis udstedt af et organ i et tredjeland, når licitationer holdt af dette organ kan anerkendes i henhold til artikel 47 i forordning (EF) nr. 376/2008, og når varerne er købt af dette organ.

3. Eksportøren er i samtlige tilfælde forpligtet til at fremlægge en kopi eller fotokopi af transportdokumentet for transporten af de produkter, som udførselsangivelsen vedrører.

Efter anmodning fra eksportøren kan en medlemsstat ved containertransport ad søvejen acceptere oplysninger svarende til dem, transportdokumentet indeholder, hvis de stammer fra et informationssystem, der administreres af tredjemand, som er ansvarlig for transporten af containerne til bestemmelsesstedet, hvis den pågældende tredjemand er specialist på dette område, og medlemsstaten har godkendt, at informationssystemets sikkerhed opfylder kriterierne i den for den pågældende periode gældende udgave af en af de internationalt anerkendte standarder i punkt 3.B) i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 ⁽¹⁾.

4. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 195 i forordning (EF) nr. 1234/2007 fastsætte, at det i nærværende artikels stk. 1 og 2 nævnte indførselsbevis betragtes som ført ved hjælp af et særskilt dokument eller på anden måde.

Artikel 18

1. Et overvågnings-selskab, der ønsker at udstede attester, jf. artikel 17, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), skal være godkendt af myndighederne i den medlemsstat, hvor det er registreret.

2. Efter anmodning herom godkendes et overvågnings-selskab for en treårig periode, der kan fornyes, hvis det opfylder betingelserne i bilag VIII, kapitel I. Godkendelsen gælder for alle medlemsstater.

3. I godkendelsen anføres det, om tilladelsen til at udstede attester, jf. artikel 17, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), gælder for alle verdens lande eller kun for et bestemt antal tredjelande.

Artikel 19

1. Overvågnings-selskaber handler i overensstemmelse med betingelserne i bilag VIII, kapitel II, punkt 1.

Hvis en eller flere af betingelserne ikke overholdes, suspenderer den medlemsstat, der godkendte overvågnings-selskabet, godkendelsen i den periode, der er nødvendig for at afhjælpe situationen.

2. Den medlemsstat, der godkendte et overvågnings-selskab, kontrollerer, at det handler og optræder i overensstemmelse med betingelserne i bilag VIII, kapitel II, punkt 2.

Artikel 20

Medlemsstater, der har godkendt overvågnings-selskaber, skal anvende en effektiv ordning med sanktioner i tilfælde, hvor et godkendt overvågnings-selskab har udstedt falske attester.

⁽¹⁾ EUT L 171 af 23.6.2006, s. 90.

Artikel 21

1. Den medlemsstat, der har godkendt et overvågningsselskab, trækker straks godkendelsen tilbage, hvis selskabet:

- ikke mere opfylder betingelserne for godkendelsen i bilag VIII, kapitel I, eller
- gentagne gange og systematisk har udstedt falske attester. I så fald anvendes sanktionen i artikel 20 ikke.

2. Tilbagetrækningen er fuldstændig eller begrænset til visse dele af selskabet eller visse af selskabets aktiviteter afhængig af arten af de mangler, der er konstateret.

3. Når en medlemsstat trækker godkendelsen af et overvågningsselskab, der tilhører en koncern, tilbage, suspenderer de medlemsstater, på hvis område godkendte overvågningsselskaber af samme koncern er etableret, godkendelsen af de pågældende overvågningsselskaber i en periode på højst tre måneder, i hvilken de nødvendige undersøgelser gennemføres for at fastslå, om disse selskaber også udviser de mangler, som blev påvist hos det selskab, hvis godkendelse blev trukket tilbage.

Ved anvendelse af første afsnit omfatter en koncern alle de selskaber, af hvis kapital mere end 50 % direkte eller indirekte ejes af et enkelt moderselskab, samt selve moderselskabet.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om godkendelser af overvågningsselskaber.

2. En medlemsstat, der tilbagetrækker eller suspenderer en godkendelse, underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og angiver, hvilke mangler der førte til, at godkendelsen blev trukket tilbage eller suspenderet.

Meddelelsen til medlemsstaterne sendes til medlemsstaternes centrale organer, jf. bilag XIII.

3. Kommissionen offentliggør med regelmæssige mellemrum en ajourført liste over de overvågningsselskaber, som medlemsstaterne har godkendt.

Artikel 23

1. Attester, jf. artikel 17, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), der udstedes efter datoen for tilbagetrækning eller suspension af en godkendelse, er ikke gyldige.

2. Medlemsstaterne accepterer ikke attester, jf. artikel 17, stk. 1, litra b), og stk. 2, litra c), hvis de konstaterer uregelmæssigheder eller mangler i attesterne. Hvis sådanne attester er udstedt af et overvågningsselskab, som er godkendt af en anden medlemsstat, meddeler den medlemsstat, der konstaterer uregelmæssighederne, disse omstændigheder til den medlemsstat, som gav godkendelsen.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne kan fritage eksportøren for at fremlægge de beviser, som er fastsat i artikel 17, med undtagelse af transportdokumentet eller dets elektroniske pendant, jf. artikel 17, stk. 3, hvis en udførselsangivelse giver ret til en restitution:

- a) hvis differentierede del højst er lig med:
 - i) 2 400 EUR, hvis bestemmelsestredjelandet eller bestemmelsesområdet er nævnt i bilag XIV
 - ii) 12 000 EUR, hvis bestemmelsestredjelandet eller bestemmelsesområdet ikke er nævnt i bilag XIV, eller
- b) det pågældende produkts bestemmelsehavn ligger i det fjerntliggende restitutionsområde.

2. Fritagelsen i stk. 1, litra b), gælder kun, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) Produkterne transporteres i containere ad søvejen til lossehavnen.
- b) I transportdokumentet er der anført samme bestemmelsesland som i udførselsangivelsen eller en havn, som normalt anvendes til losning af produkter til en indlandsstat, som er det bestemmelsesland, der er anført i udførselsangivelsen.
- c) Lossebeviset fremlægges i henhold til artikel 17, stk. 2, litra a), b) eller c).

Efter anmodning fra eksportøren kan en medlemsstat ved containertransport ad søvejen acceptere, at der i stedet for det lossebevis, som er nævnt i første afsnit, litra c), fremlægges oplysninger svarende til dem, attesten for losning indeholder, hvis de stammer fra et informationssystem, der administreres af tredjemand, som er ansvarlig for transporten af containerne til og losningen af dem på bestemmelsesstedet, hvis den pågældende tredjemand er specialist på dette område, og medlemsstaten har godkendt, at informationssystemets sikkerhed opfylder kriterierne i den for den pågældende periode gældende udgave af en af de internationalt anerkendte standarder i punkt 3.B) i bilag I til forordning (EF) nr. 885/2006.

Lossebeviset kan fremlægges i henhold til første afsnit, litra c), eller andet afsnit, uden at eksportøren behøver at dokumentere at have taget de fornødne skridt til at fremskaffe det dokument, som er nævnt i artikel 17, stk. 1, litra a) eller b).

3. Fritagelsen i stk. 1, litra a), gælder automatisk, medmindre stk. 4 finder anvendelse.

Fritagelsen i stk. 1, litra b), gives efter ansøgning fra eksportøren i form af en skriftlig tilladelse før eksporten for en periode på tre år. Eksportører, der benytter disse tilladelser, anfører tilladelsens nummer i betalingsanmodningen.

4. Mener en medlemsstat, at de produkter, som eksportøren ansøger om fritagelse for i henhold til denne artikel, er blevet eksporteret til et andet land end det, der er anført i udførselsangivelsen eller eventuelt til et land uden for det relevante fjerntliggende restitutionsområde, som restitutionen er fastsat for, eller at eksportøren kunstigt har opdelt eksportforretningen for at opnå fritagelse, fratager medlemsstaten straks eksportøren retten til fritagelse i henhold til denne artikel.

Den pågældende eksportør mister retten til yderligere fritagelser i henhold til denne artikel i en periode på to år fra tidspunktet for fratagelsen af tilladelsen.

Bortfalder retten til fritagelse, bortfalder også retten til eksportrestitution for de pågældende produkter, og restitutionen skal tilbagebetales, medmindre eksportøren kan fremlægge det bevis, der kræves i henhold til artikel 17, for de pågældende produkter.

Desuden bortfalder retten til eksportrestitutioner for produkter, der er omfattet af en udførselsangivelse, som er fremlagt efter datoen for den handling, som førte til fortabelsen af retten til fritagelse, og restitutionerne skal tilbagebetales, medmindre eksportøren kan fremlægge det bevis, der kræves i henhold til artikel 17, for de pågældende produkter.

Artikel 25

1. Uanset artikel 15, og uden at det berører artikel 27, udbetales en del af restitutionen på eksportørens anmodning, når der er ført bevis for, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde.

2. Den i stk. 1 omhandlede del af restitutionen beregnes ved anvendelse af den laveste restitutionssats, nedsat med 20 % af forskellen mellem den forudfastsatte sats og den laveste sats, idet ikke-fastsættelse af en sats betragtes som den laveste sats.

Hvis det beløb, der skal udbetales, ikke overstiger 2 000 EUR, kan medlemsstaten udskyde betalingen af beløbet indtil udbetalingen af hele restitutionsbeløbet, bortset fra de tilfælde, hvor eksportøren erklærer, at han ikke vil ansøge om udbetaling af et yderligere beløb i forbindelse med den pågældende transaktion.

3. Hvis produktet ikke når den destination, der er anført i rubrik 7 i en udstedt licens med forudfastsættelse af restitutionen, gælder følgende:

- a) hvis restitutionssatsen for den faktiske destination er lig med eller større end restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination, anvendes restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination
- b) hvis restitutionssatsen for den faktiske destination er mindre end restitutionssatsen for den i rubrik 7 anførte destination, udbetales der en restitution:

— svarende til satsen for den faktiske destination

- nedsat med 20 % af forskellen mellem restitutionen for den i rubrik 7 angivne destination og restitutionen for den faktiske destination, medmindre der foreligger force majeure.

Ved anvendelse af bestemmelserne i denne artikel lægges de restitutionssatser til grund, der er gældende på dagen for indgivelsen af licensansøgningen. Disse satser justeres eventuelt på den dato, hvor udførsels- eller betalingsangivelsen antages.

Anvendes bestemmelserne i første og andet afsnit og i artikel 48 for den samme udførsel, nedsættes det beløb, der følger af første afsnit, med den i artikel 48 fastsatte sanktion.

4. Når en restitutionssats er blevet fastsat i forbindelse med en licitation, og denne licitation indeholder en klausul om obligatorisk destination, skal den omstændighed, at der ikke fastsættes en periodisk restitution, eller at der eventuelt fastsættes en periodisk restitution for den obligatoriske destination, på datoen for licensansøgningens indgivelse og på den dato, hvor udførselsangivelsen antages, ikke tages i betragtning ved bestemmelsen af restitutionens laveste sats.

Artikel 26

1. Bestemmelserne i stk. 2-5 finder anvendelse i det tilfælde, hvor et produkt udføres efter fremlæggelsen af en eksportlicens eller en forudfastsættelsesattest med klausul om obligatorisk destination.

2. Hvis produktet ikke er kommet frem til destinationen, udbetales kun den del af restitutionen, der følger af anvendelsen af artikel 25, stk. 2.

3. Når et produkt som følge af force majeure får en anden destination end den, for hvilken licensen eller attesten er udstedt, udbetales der restitution efter ansøgning fra eksportøren, som skal føre bevis for, at der foreligger force majeure, og for produktets faktiske destination; beviset for den faktiske destination føres i henhold til artikel 16 og 17.

4. Ved anvendelse af stk. 3 er restitutionen lig med den restitution, der gælder for den faktiske destination, uden at den dog kan være højere end den restitution, der gælder for den destination, der er anført i rubrik 7 i den udstedte licens med forudfastsættelse af restitutionen.

Restitutionssatserne justeres eventuelt på den dato, hvor udførsels- eller betalingsangivelsen antages.

5. Når et produkt udføres med en licens, der er udstedt i henhold til artikel 47 i forordning (EF) nr. 376/2008, og restitutionen er differentieret efter destination, skal eksportøren for at opnå ret til den forudfastsatte restitution foruden de i nærværende forordnings artikel 17 nævnte beviser føre bevis for, at produktet i indførelstredjelandet er leveret til den institution, der er anført i den licitation, som licensen er udstedt på grundlag af.

Afdeling 3

Særlige foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser

Artikel 27

1. Hvis:

- a) der er alvorlig tvivl om produktets faktiske destination, eller
- b) produktet kan tænkes genindført til Fællesskabet som følge af en forskel mellem den restitution, der gælder for det udførte produkt, og den ikke-præferentielle importtold, som gælder for et identisk produkt på det tidspunkt, hvor udførselsangivelsen antages, eller
- c) der foreligger konkret mistanke om, at produktet vil blive genindført til Fællesskabet i uforarbejdet stand, eller efter at det er blevet forarbejdet i et tredjeland, idet det dermed vil drage fordel af en fritagelse eller en nedsættelse af tolden

udbetales restitutionen med fælles sats eller den i artikel 25, stk. 2, omhandlede del af restitutionen kun, hvis produktet har forladt Fællesskabets toldområde i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7, og:

- i) når der er tale om en ikke-differentieret restitution, hvis produktet er blevet indført i et tredjeland senest 12 måneder efter datoen for antagelsen af udførselsangivelsen eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning inden for denne frist, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, eller
- ii) når der er tale om en restitution, der er differentieret efter destination, hvis produktet er blevet indført i uforarbejdet stand til et bestemt tredjeland senest 12 måneder efter datoen for antagelsen af udførselsangivelsen.

I forbindelse med indførsel til et tredjeland anvendes bestemmelserne i artikel 16 og artikel 17.

Medlemsstaternes kompetente organer kan endvidere i forbindelse med alle restitutioner kræve, at der fremlægges yderligere bevismateriale til godtgørelse over for myndighederne af, at produktet faktisk er bragt på markedet i det indførende tredjeland eller har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92.

Der kan fastsættes supplerende frister på de i artikel 46 i nærværende forordning fastsatte betingelser.

2. Medlemsstaterne anvender bestemmelserne i stk. 1 på eget initiativ og ligeledes på anmodning af Kommissionen.

Bestemmelserne vedrørende det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde anvendes ikke, hvis de konkrete omstændigheder, hvorunder den pågældende transaktion foregår, herunder bl.a. transportomkostningerne, efter al sandsynlighed udelukker risikoen for genindførsel. Desuden kan medlemsstaterne undlade at anvende bestemmelserne vedrørende det i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde, når restitutionsbeløbet for den givne udførselsangivelse er på 500 EUR eller derunder.

3. Hvis produktet i tilfælde af anvendelse af stk. 1 efter at have forladt Fællesskabets toldområde går til grunde under forsendelsen som følge af force majeure, udbetales:

- a) ved ikke-differentieret restitution det samlede restitutionsbeløb
- b) ved differentieret restitution den i overensstemmelse med artikel 25 beregnede del af restitutionsbeløbet.

4. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes inden udbetaling af restitutionen.

Restitutionen anses dog for uberettiget og skal tilbagebetales, hvis myndighederne, selv efter udbetalingen af restitutionen, konstaterer:

- a) at produktet er blevet ødelagt eller beskadiget, inden det blev bragt på markedet i et tredjeland, eller inden det i et tredjeland havde undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, medmindre eksportøren på en for myndighederne tilfredsstillende måde kan godtgøre, at udførslen skete på sådanne økonomiske vilkår, at produktet med rimelighed kunne afsættes på et tredjelands marked, jf. dog bestemmelserne i nærværende forordnings artikel 28, stk. 2, andet afsnit
- b) at produktet i et tredjeland er omfattet af en toldsuspensionsordning 12 måneder efter datoen for udførslen fra Fællesskabet, uden at det i et tredjeland har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og at udførslen ikke er sket som led i en normal handelstransaktion
- c) at det udførte produkt genindføres til Fællesskabet, uden at det har undergået en væsentlig bearbejdning eller forarbejdning, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, at den ikke-præferentielle importtold er lavere end den ydede restitution, og at udførslen ikke er sket som led i en normal handelsaktion
- d) at de udførte produkter, der er nævnt i bilag XV, genindføres til Fællesskabet:
 - efter at de i et tredjeland har undergået en bearbejdning eller forarbejdning, som ikke har nået det niveau, der er fastsat i artikel 24 i forordning (EØF) nr. 2913/92, og
 - har givet anledning til anvendelse af nedsat importtold eller nultold, der er lavere end den ikke-præferentielle told.

Konstaterer medlemsstaterne, at andre end de i bilag XV nævnte produkter udgør en risiko for omgåelse af reglerne, underretter de hurtigst muligt Kommissionen herom.

Bestemmelserne i litra c) og d) anvendes ikke, hvis bestemmelserne i afsnit VI, kapitel 2 »Returvarer«, i forordning (EØF) nr. 2913/92 anvendes, eller hvis produkterne genindføres mindst to år efter udførselsdagen.

Artikel 48 anvendes ikke i de tilfælde, der er nævnt i litra b), c) og d).

Afdeling 4

Tilfælde, hvor der ikke ydes restitution

Artikel 28

1. Der ydes ingen restitution, hvis produkterne ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet den dag, udførselsangivelsen antages.

Produkterne opfylder kravet i første afsnit, hvis de kan afsættes på Fællesskabets område på normale betingelser og under den betegnelse, der fremgår af restitutionsansøgningen, og, når de er bestemt til konsum, hvis deres anvendelse til dette formål ikke er udelukket eller i betydelig grad forringet på grund af deres egenskaber eller tilstand.

Undersøgelsen af, om produkterne opfylder kravene i første afsnit, foretages i overensstemmelse med de normer og sædvaner, der gælder i Fællesskabet.

Restitutionen ydes dog også, hvis de udførte produkter i bestemmelseslandet er underkastet særlige obligatoriske betingelser, f.eks. vedrørende sundhed eller hygiejne, som ikke svarer til de normer og sædvaner, der gælder i Fællesskabet. Det påhviler eksportøren efter myndighedernes anmodning at godtgøre, at produkterne opfylder de pågældende obligatoriske betingelser i bestemmelsestredjelandet.

Der kan desuden vedtages særlige bestemmelser for bestemte produkter.

2. Når produktet har forladt Fællesskabets toldområde i form af sund og sædvanlig handelskvalitet, giver det ret til den del af restitutionen, der beregnes efter bestemmelserne i artikel 25, stk. 2, medmindre artikel 27 anvendes. Denne ret fortabes dog, hvis der foreligger bevis for:

- at produktet ikke mere er af sund og sædvanlig handelskvalitet på grund af en skjult fejl, som først har vist sig på et senere tidspunkt
- at produktet ikke har kunnet sælges til den endelige forbruger, fordi dets holdbarhedsdato lå for tæt på udførselsdatoen.

Foreligger der bevis for, at produktet, før toldformaliteterne ved indførsel i et tredjeland afsluttes, ikke længere af sund og sædvanlig handelskvalitet, giver det ikke ret til den differentierede del af restitutionen.

3. Der ydes ingen restitution for produkter, hvis indhold af radioaktivitet overstiger de maksimalt tilladte niveauer, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne for de pågældende produkter. Uanset produkternes oprindelse gælder de niveauer, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. 733/2008 ⁽¹⁾.

Artikel 29

1. Der ydes ingen restitution ved udførsler, i forbindelse med hvilke der opkræves en eksportafgift, som er forudfastsat eller fastlagt ved licitation.

2. Når der for et sammensat produkt er forudfastsat en eksportafgift for en eller flere bestanddele, ydes der ingen restitution for den eller disse bestanddele.

Artikel 30

Der ydes ingen restitution for produkter, der sælges eller uddeles om bord på skibe, og som derefter kan forventes genindført i Fællesskabet med fritagelse for afgifter efter Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 ⁽²⁾.

KAPITEL 2

Forskud på eksportrestitutionen

Artikel 31

1. På eksportørens anmodning yder medlemsstaterne forskud på hele eller en del af restitutionen, så snart udførselsangivelsen er antaget, forudsat at der stilles en sikkerhed svarende til forskuddet forhøjet med 10 %.

Medlemsstaterne kan fastlægge betingelserne for at anmode om forskud på en del af restitutionen.

2. Forskuddet beregnes på grundlag af den restitutionssats, der gælder for den angivne destination, eventuelt korrigeret med de øvrige beløb, der er fastsat i fællesskabsreglerne.

3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende stk. 1, hvis det beløb, der skal betales, ikke overstiger 2 000 EUR.

⁽¹⁾ EUT L 201 af 30.7.2008, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1.

Artikel 32

1. Er forskuddet større end det beløb, der faktisk skal udbetales for den pågældende udførsel eller for en tilsvarende udførsel, indleder den kompetente myndighed straks proceduren i artikel 29 i forordning (EØF) nr. 2220/85 med henblik på eksportørens betaling af forskellen mellem disse to beløb forhøjet med 10 %.

De 10 % opkræves ikke i tilfælde af force majeure, hvor:

- de beviser, der i denne forordning kræves for at kunne modtage restitution, ikke kan føres, eller
- produktet når en anden destination end den, for hvilken forskuddet er beregnet.

2. Hvis produktet ikke når frem til den destination, for hvilken forskuddet er blevet beregnet, på grund af en uregelmæssighed, som begås af tredjemand til skade for eksportøren, og hvis eksportøren straks, skriftligt og på eget initiativ underretter myndighederne herom og tilbagebetaler det udbetalte forskud, begrænses den i stk. 1 fastsatte forhøjelse til det skyldige rentebeløb for den periode, der er forløbet mellem udbetalingen af den forudbetalte restitution og tilbagebetalingen, beregnet i overensstemmelse med artikel 49, stk. 1, fjerde afsnit.

Første afsnit anvendes ikke, hvis myndighederne allerede har underrettet eksportøren om, at de har til hensigt at foretage kontrol, eller hvis eksportøren på anden måde har fået kendskab til, at myndighederne har til hensigt at foretage kontrol.

3. Som tilsvarende udførsel betragtes udførsel, der efterfølger genindførsel i forbindelse med proceduren for returvarer, og som omfatter tilsvarende varer henhørende under samme kode i den kombinerede nomenklatur, når de betingelser, der er fastsat i artikel 44, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 376/2008, er opfyldt.

Første afsnit finder kun anvendelse, når proceduren for returvarer er blevet anvendt i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen for den første udførsel er blevet antaget, eller i oprindelsesmedlemsstaten, jf. artikel 15 i Rådets direktiv 97/78/EF⁽¹⁾.

AFSNIT III

ANDRE FORMER FOR UDFØRSEL OG SÆRLIGE TILFÆLDE

KAPITEL I

Destinationer, som er ligestillet med udførsel fra Fællesskabet, og proviant

Artikel 33

1. Ved anvendelsen af denne forordning anses følgende som ligestillet med udførsel fra Fællesskabet:

- a) levering inden for Fællesskabet af proviant:
 - til søgående skibe

⁽¹⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

- til luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet

- b) levering til internationale organisationer med sæde i Fællesskabet
- c) levering til væbnede styrker, som er stationeret på en medlemsstats område, og som ikke fører dennes flag.

2. Stk. 1 finder dog kun anvendelse i det omfang, hvor der for produkter af samme art, udført fra tredjelande med henblik på de nævnte formål, indrømmes fritagelse for importafgifter i den pågældende medlemsstat.

3. Levering af produkter til lagre, der er beliggende i Fællesskabet, og som tilhører internationale organisationer, der er specialiseret i humanitær bistand, og anvendes til fødevarerhjælp i tredjelande, ligestilles med udførsel fra Fællesskabets toldområde.

Tilladelsen til at anvende første afsnit gives af oplagringsmedlemsstatens myndigheder, der fastlægger lagerets toldmæssige status og træffer de fornødne foranstaltninger til at kontrollere, at de pågældende produkter når deres destination.

4. Artikel 5, stk. 7, anvendes ikke på de i nærværende artikel omhandlede leveringer. Medlemsstaterne kan dog træffe passende foranstaltninger for at muliggøre kontrol af produkterne.

Artikel 34

1. Ved levering som omhandlet i artikel 33 og 41 kan medlemsstaterne, for så vidt angår betaling af restitutionerne, tillade, at nedenstående procedure anvendes, uanset artikel 5. Eksportører, der har fået tilladelse til at benytte denne procedure, må ikke samtidig anvende den normale procedure for samme produkt.

Tilladelsen kan begrænses til visse ombordtagningssteder i eksportmedlemsstaten. Tilladelsen kan omfatte ombordtagning i andre medlemsstater, idet bestemmelserne i artikel 8 så anvendes.

2. For de produkter, der hver måned tages om bord på de i nærværende artikel fastsatte betingelser, lægges månedens sidste dag til grund ved bestemmelse af, hvilken restitutionssats der skal anvendes.

Den udløsende begivenhed for den vekselkurs, der gælder for restitutionen, er den, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1913/2006.

3. Hvis restitutionen er fastlagt ved licitation, skal licensen være gyldig den sidste dag i måneden.

4. Eksportøren skal føre et kontrolregister med følgende angivelser:

- a) de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 5, stk. 4

- b) navn eller registreringsnummer på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget om bord
- c) datoen for ombordtagningen.

De i første afsnit nævnte angivelser skal anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter ombordtagningen. Sker ombordtagningen i en anden medlemsstat, skal disse angivelser anføres i registeret senest den første arbejdsdag efter, at eksportøren skal være underrettet om, at produkterne er taget om bord.

Eksportøren skal desuden indordne sig under de kontrolforanstaltninger, som medlemsstaterne skønner nødvendige, og han skal opbevare kontrolregisteret i mindst tre år regnet fra udgangen af det pågældende kalenderår.

5. Medlemsstaterne kan bestemme, at registeret kan erstattes af de dokumenter, der benyttes i forbindelse med hver levering, og hvorpå toldmyndighederne har attesteret datoen for ombordtagningen.
6. Bestemmelserne i stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på de leveringer, som er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra b) og c).

Artikel 35

1. Ved anvendelse af artikel 33, stk. 1, litra a), betragtes produkter, der er bestemt til konsum om bord på luftfartøjer og passagerskibe, herunder færger, og som er blevet tilberedt inden ombordtagningen, som om de var tilberedt om bord på disse transportmidler.
2. Stk. 1 anvendes kun, hvis eksportøren fremlægger fyldestgørende bevis for mængde, art og egenskaber før tilberedningen, for så vidt angår de basisprodukter, for hvilke der anmodes om restitution.
3. Den i artikel 37 omhandlede proviantoplagsordning kan anvendes i forbindelse med tilberedninger efter nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 36

1. Udbetalingen af restitutionen forudsætter, at det produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, senest 60 dage efter antagelsesdagen i uforandret stand er kommet frem til en af de i artikel 33 omhandlede destinationer.
2. Artikel 7, stk. 3 og 4, anvendes i det i nærværende artikels stk. 1 nævnte tilfælde.
3. Hvis et produkt, for hvilket udførselsangivelsen er antaget, inden det kommer frem til en af de i artikel 33 nævnte destinationer, passerer igennem andre områder i Fællesskabet end den medlemsstat, på hvis område antagelsen har fundet sted, føres beviset for, at produktet har nået den fastsatte destination, ved fremlæggelse af kontrol eksemplar T5.

På kontrol eksemplaret udfyldes rubrik 33, 103, 104 og i givet fald 105. Rubrik 104 udfyldes i overensstemmelse hermed.

4. Formular 302, der ledsager de produkter, som leveres til de væbnede styrker i medfør af artikel 33, stk. 1, litra c), ligestilles med det i nærværende artikelsstk. 3 nævnte kontrol eksemplar T5, forudsat at produkternes modtagelse er attesteret af de kompetente militære myndigheder på denne formular.

Artikel 37

1. Medlemsstaterne kan forudbetale eksportøren restitutionsbeløbet på nedennævnte særlige betingelser, når der føres bevis for, at produkterne senest 30 dage efter antagelsen af udførselsangivelsen, bortset fra tilfælde af force majeure, er anbragt i lokaler, der er under toldkontrol med henblik på proviantering i Fællesskabet af:

- a) søgående skibe, eller
- b) luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet, eller
- c) bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i artikel 41.

Sådanne lokaler, der er under toldkontrol (i det følgende benævnt »proviantoplag«), samt oplagshaveren skal være specielt godkendt med henblik på anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel.

2. Den medlemsstat, på hvis område proviantoplaget befinder sig, indrømmer kun godkendelse til de oplagshavere og proviantoplag, som frembyder den fornødne sikkerhed. Godkendelsen kan tilbagekaldes.

Godkendelsen indrømmes kun de oplagshavere, som skriftligt forpligter sig til:

- a) at bringe produkterne om bord i uforandret eller frossen stand og/eller efter pakning med henblik på proviantering inden for Fællesskabet af:
- søgående skibe, eller
 - luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, herunder ruter inden for Fællesskabet, eller
 - bore- eller udvindingsplatforme som omhandlet i artikel 41
- b) at føre et register, som gør det muligt for myndighederne at foretage kontrol, og som bl.a. indeholder:
- dato for indlagring i proviantoplag
 - numrene på de tolddokumenter, som følger produkterne, og navnet på det pågældende toldsted

- de fornødne angivelser til identifikation af produkterne, jf. artikel 5, stk. 4
 - dato for produkternes udlagring fra proviantoplaget
 - registreringsnummer og, hvis det findes, navn på det eller de skibe eller luftfartøjer, på hvilke produkterne er taget om bord, eller navnet på det efterfølgende oplag
 - dato for ombordtagning
- c) at opbevare dette register i mindst tre år efter udløbet af det indeværende kalenderår
- d) at indordne sig under enhver kontrolforanstaltning, blandt andet periodisk kontrol, som myndighederne skønner nødvendig med henblik på at konstatere, om bestemmelserne i dette stykke er blevet overholdt
- e) at betale de beløb, som afkræves dem som tilbagebetaling af restitutionen i tilfælde af, at bestemmelserne i artikel 39 anvendes.
3. Det beløb, som udbetales til eksportøren i medfør af stk. 1, bogføres af det organ, som foretager forudbetalingen, som en betaling.

Artikel 38

1. Når udførselsangivelsen er antaget i den medlemsstat, hvor proviantoplaget befinder sig, anfører den kompetente toldmyndighed ved indlagring på proviantoplaget på det nationale dokument, der anvendes for at opnå forskud på restitutionen, at produkterne befinder sig i den i artikel 37 omhandlede situation.
2. Når udførselsangivelsen er antaget i en anden medlemsstat end den, hvor proviantoplaget befinder sig, føres beviset for, at produkterne er anbragt på et proviantoplag, ved fremlæggelse af kontrolksemplar T5.

På kontrolksemplar T5 udfyldes rubrik 33, 103 og 104 og i givet fald 105. I kontrolksemplar T5 anføres en af de påtegninger, der er vist i bilag XVI, i rubrik 104 under »Anden«.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten bekræfter i kontrolksemplaret, at produkterne er anbragt på oplag, efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 37, stk. 2, nævnte register.

Artikel 39

1. Konstateres det, at et produkt, der er anbragt på proviantoplag, ikke er anvendt til det fastsatte formål, eller at det ikke længere kan anvendes til dette formål, skal oplagshaveren til den kompetente myndighed i oplagsmedlemsstaten betale et fast beløb.

2. Det i stk. 1 anførte faste beløb beregnes således:
- a) summen af importafgifterne beregnes for et identisk produkt, der overgår til fri omsætning i oplagsmedlemsstaten
 - b) det beløb, der fremkommer ved anvendelse af litra a), forhøjes med 20 %.

Den sats, der skal anvendes ved beregningen af importafgifterne, er:

- a) den, der var gældende den dag, hvor produktet ikke blev anvendt til det fastsatte formål, eller efter hvilken det ikke længere kunne anvendes til dette formål, eller
- b) hvis nævnte dag ikke kan fastslås, satsen den dag, hvor det blev fastslået, at produktet ikke var anvendt til det obligatoriske formål.

3. Hvis oplagshaveren godtgør, at det forudbetalte beløb for det pågældende produkt er mindre end det faste beløb, der er beregnet efter stk. 2, skal oplagshaveren kun betale det forudbetalte beløb, forhøjet med 20 %.

Er beløbet blevet udbetalt i en anden medlemsstat, er forhøjelsen på 40 %. Hvad angår de medlemsstater der ikke deltager i Den Økonomiske og Monetære Union, foretages omregningen i dette tilfælde til national valuta ved hjælp af den eurokurs, som gjaldt på den dato, der blev lagt til grund ved beregningen af de i stk. 2, første afsnit, litra a), nævnte afgifter.

4. Svind, der opstår under produkternes opbevaring på proviantoplag, og som skyldes naturligt vægttab eller pakning, medfører ikke den i denne artikel omhandlede betaling.

Artikel 40

1. Myndighederne i den medlemsstat, hvor proviantoplaget befinder sig, foretager mindst en gang inden for hver periode på 12 måneder en fysisk kontrol af de produkter, der er anbragt på oplaget.

Foretager toldmyndighederne en permanent fysisk kontrol af produkterne ved indlagring på og udlagring fra proviantoplag, kan myndighederne begrænse kontrollen til dokumentkontrol vedrørende produkterne på proviantoplag.

2. Myndighederne i oplagsmedlemsstaten kan give tilladelse til, at produkterne overføres til et andet proviantoplag.

I så fald skal registeret for det første proviantoplag indeholde angivelser vedrørende det andet proviantoplag. Også det andet proviantoplag og den anden oplagshaver skal være særlig godkendt med henblik på anvendelse af bestemmelserne vedrørende proviantoplag.

Når produkterne er anbragt under kontrol på det andet proviantoplag, er den anden oplagshaver ansvarlig for de beløb, der skal betales i tilfælde af, at artikel 39 anvendes.

3. Ligger det andet proviantoplag ikke i samme medlemsstat som det første, føres beviset for, at produkterne er anbragt på det andet oplag, ved fremlæggelse af originalen af kontrol eksemp­ lar T5, som skal indeholde en af de i artikel 38, stk. 2, nævnte oplysninger.

Det kompetente toldsted i bestemmelsesmedlemsstaten bekræf­ ter i kontrol eksemplaret, at produkterne er anbragt på oplag, efter at have kontrolleret, at produkterne er indført i det i artikel 37, stk. 2, nævnte register.

4. Hvis produkterne efter opbevaring på proviantoplag ombordtages i en anden medlemsstat end oplagsmedlemsstaten, skal der føres bevis for ombordtagningen efter fremgangsmåden i artikel 36, stk. 3.

5. Beviset for anbringelsen under kontrol på et andet proviant­ oplag, beviset for ombordtagning i Fællesskabet og beviset for de i artikel 41 og artikel 42, stk. 3, litra a) omhandlede leverancer skal, medmindre der foreligger force majeure, føres senest 12 måneder efter den dato, hvor produkterne har forladt provi­ antoplaget, idet artikel 46, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

KAPITEL 2

Særlige tilfælde

Artikel 41

1. Ved fastsættelse af restitutionssatsen betragtes som levering efter artikel 33, stk. 1, litra a) levering af proviant:

- a) til bore- eller udvindingsplatforme, herunder arbejdssteder med servicefunktion i tilknytning hertil, som er placeret på den europæiske kontinental sokkel eller på kontinental soklen i den ikke-europæiske del af Fællesskabet, men uden for en zone på tre sømil beregnet fra den basislinje, fra hvilken bredden af en medlemsstats territorialfarvand måles, og
- b) i farvande uden for territorialgrænserne, til flådefartøjer og hjælpefartøjer, der fører en medlemsstats flag.

Ved »proviant« forstår ved anvendelsen af denne artikel produk­ ter, der udelukkende er bestemt til konsum om bord.

2. Bestemmelserne i stk. 1 anvendes kun, når restitutionssat­ sen i dette tilfælde ligger over den laveste sats.

Medlemsstaterne kan anvende disse bestemmelser på alle leverin­ ger af proviant, på betingelse af:

- a) at der udstedes et leveringsbevis, og

b) i forbindelse med platforme, at:

- den leverede proviant udgør en del af de normale leve­ rancer til platformen, som godkendt af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvorfra forsendelsen til platformen afgår. I den forbindelse skal de pågældende havne eller forsendelsessteder, de anvendte typer fartø­ jer — når leverancerne foregår pr. skib — og den anvendte type emballage eller beholdere være de samme, som normalt anvendes, bortset fra tilfælde af force majeure
- den virksomhed, der foretager levering med fartøj eller helikopter, er en fysisk eller juridisk person, som inden for Fællesskabet fører registre, der kan kontrolleres, og som er tilstrækkelige til, at de nærmere omstændigheder ved sø- eller flytransporten kan efterprøves.

3. Det i stk. 2, litra a), nævnte leveringsbevis skal indeholde detaljerede oplysninger om produkterne og angivelse af navn og/eller andre kendemærker på den platform eller det flådefartøj eller hjælpefartøj, hvortil de pågældende produkter er leveret, samt leveringsdato. Medlemsstaterne kan forlange yderligere oplysninger.

Beviset underskrives:

- a) i forbindelse med platforme af en person, som af platformens ledelse har fået overdraget ansvaret for platformens forsynin­ ger. Myndighederne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at transaktionen er ægte. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de truffne foranstaltninger
- b) i forbindelse med flådefartøjer eller hjælpefartøjer af de mili­ tære myndigheder.

Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne i forbindelse med levering til platforme give eksportørerne dispensation fra at fremlægge leve­ ringsbeviset, når der er tale om en levering:

- a) der giver adgang til en restitution på 3 000 EUR eller derun­ der pr. udførsel
- b) der efter medlemsstatens opfattelse giver tilstrækkelig sikker­ hed for, at varerne når deres destination, og
- c) for hvilken der fremlægges transportdokument samt bevis for betaling.

4. Myndighederne i den restitutionsydende medlemsstat fore­ tager kontrol af de mængder, der angives som leveret til plat­ forme, gennem tilsyn med de registre, som føres af eksportøren og af den virksomhed, som foretager levering med fartøj eller heli­ kopter. De skal også sikre sig, at de mængder proviant, der er leve­ ret i medfør af denne artikel, ikke overstiger det ombordværende personales behov.

Ved anvendelsen af første afsnit kan myndighederne i andre med­ lemsstater om fornødent anmodes om bistand.

5. Anvendes artikel 8 i forbindelse med levering til en platform, anføres en af de påtegninger, der er vist i bilag XVII, i kontrolseksemplar T5, rubrik 104 under »Anden«.

6. Ved anvendelse af artikel 37 forpligter oplagshaveren sig til i det i artikel 37, stk. 2, litra b), nævnte register at anføre oplysninger om den platform, hvortil det enkelte vareparti transporteres, navn/nummer på det leverende fartøj/den leverende helikopter og dato for ombordtagning. De i nærværende artikels stk. 3, andet afsnit, litra a), nævnte leveringsbeviser anses for at udgøre en del af registeret.

7. Medlemsstaterne sørger for, at der føres regnskab med de mængder produkter inden for hver varegruppe, der leveres til platforme; og som omfattes af nærværende artikel.

Artikel 42

1. Leveringer af proviant uden for Fællesskabet ligestilles ved fastlæggelsen af restitutionssatsen med de i artikel 33, stk. 1, litra a), nævnte leveringer.

2. Ved differentiering af restitutionssatsen efter destination finder stk. 1 anvendelse, hvis der føres bevis for, at de faktisk ombordtagne produkter er de samme som dem, der har forladt Fællesskabets toldområde med dette formål.

3. Ved anvendelse af denne artikel forstås ved »direkte levering« levering af en container eller et ikke opdelt vareparti, der tages om bord på et skib.

4. For det i stk. 2 omhandlede bevis gælder følgende bestemmelser:

a) Beviset for direkte levering om bord af proviant føres ved fremlæggelse af et tolddokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted; dette dokument kan være udformet som vist i bilag XVIII.

Det skal udfyldes på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog og et sprog, der bruges i det pågældende tredjeland.

b) Hvis de udførte produkter ikke udgør en direkte levering og anbringes under en toldkontrolordning i bestemmelsestredjelandet inden levering om bord som proviant, føres beviset for ombordtagning ved fremlæggelse af følgende dokumenter:

— et tolddokument eller et af tredjelandets toldmyndigheder påtegnet dokument, der attesterer, at indholdet af en container eller et ikke opdelt vareparti er placeret på proviantoplæg, og at de heri indbefattede produkter udelukkende vil blive anvendt som proviant; dette dokument kan være udformet som vist i bilag XVIII, og

— et tolddokument eller et dokument, der er påtegnet af toldmyndighederne i det tredjeland, hvor ombordtagning finder sted, og som attesterer, at alle produkterne i containeren eller hele det oprindelige vareparti er udtaget endeligt af lageret og leveret om bord, idet det oplyses, hvor mange delleveringer der er foretaget; dette dokument kan være udformet som vist i bilag XVIII.

c) Hvis de i litra a) eller litra b), andet led, nævnte dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset føres ved fremlæggelse af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af skibets kaptajn eller en anden vagthavende officer og forsynet med skibets stempel.

Hvis de i litra b), andet led, nævnte dokumenter ikke kan fremlægges, kan medlemsstaterne godkende, at beviset føres ved fremlæggelse af et modtagelsesbevis, der er underskrevet af en funktionær i luftfartsselskabet og forsynet med dette selskabs stempel.

d) De i litra a) og litra b), andet led, nævnte dokumenter kan kun godkendes af medlemsstaterne, hvis de indeholder fuldstændige oplysninger vedrørende de produkter, der er leveret om bord, og angivelse af leveringsdato, skibets eller luftfartøjets registreringsnummer samt navn, hvis det eksisterer. For at sikre at de mængder, der er leveret som proviant, svarer til det normale behov for det pågældende skibs eller luftfartøjs besætningsmedlemmer og passagerer, kan medlemsstaterne kræve at få yderligere oplysninger eller supplerende dokumenter.

5. Der skal i alle tilfælde til støtte for anmodningen om betaling fremlægges en genpart eller en fotokopi af transportdokumentet samt et dokument, der beviser, at de til proviant bestemte produkter er blevet betalt.

6. Produkter, der er omfattet af ordningen i artikel 37, kan ikke anvendes til de i denne artikels stk. 4, litra b), nævnte leveringer.

7. Artikel 24 finder tilsvarende anvendelse.

8. I det i denne artikel nævnte tilfælde anvendes artikel 34 ikke.

Artikel 43

1. Som undtagelse fra artikel 161, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2913/92 betragtes produkter bestemt for øen Helgoland som udført ved anvendelse af bestemmelserne om udbetaling af eksportrestitutioner.

2. Produkter bestemt for San Marino betragtes ikke som udført ved anvendelse af bestemmelserne om udbetaling af eksportrestitutioner.

Artikel 44

1. For produkter, der genudføres i henhold til bestemmelserne i artikel 883 i forordning (EØF) nr. 2454/93, kan der kun ydes restitution, hvis den afgørelse vedrørende anmodningen om godtgørelse af eller fritagelse for importafgifterne, der vil blive truffet senere, er negativ, og de øvrige betingelser vedrørende ydelse af restitution overholdes.

2. Når produkterne genudføres i henhold til proceduren i stk. 1, skal der anføres en henvisning til denne procedure på det i artikel 5, stk. 4, nævnte dokument.

Artikel 45

For udførsler til:

- væbnede styrker, der er stationeret i et tredjeland, og som henhører enten under en medlemsstat eller en international organisation, som mindst en af medlemsstaterne er medlem af
- internationale organisationer, der er etableret i et tredjeland, og som mindst en af medlemsstaterne er medlem af
- diplomatiske repræsentationer, der er etableret i et tredjeland

for hvilke eksportøren ikke kan fremskaffe de i artikel 17, stk. 1 eller 2, nævnte beviser, anses produktet for at være indført til det pågældende tredjeland mod fremlæggelse af bevis for betaling af produkterne og overtagelsesbevis udstedt af de væbnede styrker, den internationale organisation eller den diplomatiske repræsentation, der modtager produktet i tredjelandet.

AFSNIT IV

FREMANGSMÅDE VED RESTITUTIONENS UDBETALING

KAPITEL 1

Generelt*Artikel 46*

1. Restitutionen udbetales kun på eksportørens udtrykkelige anmodning af den medlemsstat, på hvis område udførselsangivelsen er antaget.

Anmodningen om restitution fremsættes:

- a) skriftligt, eventuelt under anvendelse af en formular, som medlemsstaterne har fastsat til dette formål, eller
- b) ved anvendelse af edb-systemer, for hvilke de nærmere bestemmelser fastsættes af myndighederne.

Medlemsstaterne kan dog beslutte, at anmodninger om restitutioner kun fremsættes efter en af fremgangsmåderne som omhandlet i andet afsnit.

Ved anvendelse af nærværende stykke finder bestemmelserne i artikel 199, stk. 2 og 3, og artikel 222, 223 og 224 i forordning (EØF) nr. 2454/93 tilsvarende anvendelse.

2. Dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen eller frigivelse af sikkerhedsstillelsen skal, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives senest 12 måneder efter antagelsen af udførselsangivelsen.

Hvis eksportlicensen, der anvendes til en udførsel, som giver ret til restitutionsudbetaling, er udstedt af en anden medlemsstat end eksportmedlemsstaten, skal dokumenterne vedrørende udbetaling af eksportrestitutionen omfatte en fotokopi af licensens for- og bagside med de behørigte afskrivninger.

3. Når kontrol eksemplar T5 eller i givet fald det nationale dokument, der beviser, at produktet har forladt Fællesskabets toldområde, ikke er tilbagesendt til afgangstoldstedet eller det centrale kontor senest tre måneder efter dets udstedelse som følge af omstændigheder, der ikke kan tilregnes eksportøren, kan denne til det kompetente organ indgive en begrundet anmodning om bevismæssig ligestilling.

De beviser, der skal fremlægges; skal omfatte følgende:

- a) hvis kontrol eksemplaret eller det nationale dokument er udstedt som bevis for, at produkterne har forladt Fællesskabets toldområde:
 - genpart eller fotokopi af transportdokumentet, og
 - et dokument, der godtgør, at produktet er blevet frembudt på et toldsted i et tredjeland, eller et eller flere af de i artikel 17, stk. 1, 2 og 4, nævnte dokumenter.

Det kan undlades at kræve det i andet led nævnte dokument fremlagt for udførsler, der giver anledning til restitutioner på mindre end eller lig med 2 400 EUR; dog skal eksportøren i dette tilfælde fremlægge bevis for betalingen.

Ved udførsel til et tredjeland, der er medlem af konventionen om en fælles forsendelsesprocedure, ligestilles det af det pågældende land behørigt påtegnede retureksemplar nr. 5 af det fælles transitdokument eller en bekræftet fotokopi heraf eller en meddelelse fra afgangstoldstedet med bevisdokumenterne

- b) hvis artikel 33, 37 eller 41 anvendes: en bekræftelse, som er udstedt af det toldsted, der er ansvarligt for kontrollen med den pågældende destination, og som angiver, at betingelserne for det pågældende toldsteds påtegning af kontrol eksemplar T5 er opfyldt eller
- c) hvis artikel 33, stk. 1, litra a), eller artikel 37 anvendes: det i artikel 42, stk. 3, litra c), nævnte modtagelsesbevis og et dokument, der godtgør, at produkterne til proviantering er betalt.

Ved anvendelse af nærværende stykke har en attest fra udgangstoldstedet, der bekræfter, at kontrolseksemplar T5 er blevet behørigt fremlagt, og som angiver nummeret på dette dokument og udstedelsestoldstedet herfor samt den dato, hvor produktet har forladt Fællesskabets toldområde, samme værdi som originalen af kontrolseksemplar T5.

Bestemmelserne i stk. 4 finder anvendelse i forbindelse med fremlæggelse af ligestillet bevis.

4. Når de ifølge artikel 17 krævede dokumenter ikke har kunnet fremskaffes inden udløbet af den i stk. 2 nævnte frist, skønt eksportøren har gjort sig umage for at fremskaffe og fremsende dem inden for denne frist, kan der efter anmodning fra eksportøren indrømmes denne supplerende frist til at fremskaffe disse dokumenter.

5. Den i stk. 3 nævnte anmodning om bevismæssig ligestilling med eller uden ledsagende bevisdokumenter samt den i stk. 4 nævnte anmodning om supplerende frister skal indgives inden udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist. Hvis disse ansøgninger imidlertid indgives senest seks måneder efter udløbet af denne frist, anvendes bestemmelserne i artikel 47, stk. 2, første afsnit.

6. Anvendes artikel 34, skal dokumenterne vedrørende udbetaling af restitutionen, undtagen i tilfælde af force majeure, indgives i løbet af de 12 måneder, der følger måneden for ombordtagningen; den i artikel 34, stk. 1, nævnte tilladelse kan dog fastsætte en forpligtelse for eksportøren til at indgive anmodningen om udbetaling inden for en kortere frist.

7. Myndighederne i en medlemsstat kan forlange, at samtlige dokumenter vedrørende udbetaling af restitutionen oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i medlemsstaten.

8. Myndighederne foretager den i stk. 1 nævnte udbetaling senest tre måneder efter den dag, hvor de råder over alt det materiale, som gør det muligt at afslutte behandlingen af det pågældende dossier, undtagen

- a) i tilfælde af force majeure, eller
- b) i tilfælde af, at der er indledt en administrativ undersøgelse vedrørende retten til restitutionen; i så fald sker udbetalingen først, når retten til restitutionen er fastslået, eller
- c) for at anvende den godtgørelse, der er fastsat i artikel 49, stk. 2, andet afsnit.

9. Det kan undlades at yde restitution, hvis restitutionsbeløbet er på 100 EUR eller derunder pr. udførselsangivelse.

Artikel 47

1. Hvis alle de krav, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne for at opnå ret til en restitution, er opfyldt, bortset fra kravet om overholdelse af en af de i artikel 7, stk. 1, artikel 16, stk. 1, og artikel 37, stk. 1, fastsatte frister, gælder følgende regler:

- a) Restitutionen nedsættes først med 15 %.
- b) Den resterende restitution (herefter benævnt den »nedsatte restitution«) nedsættes yderligere på følgende måde:
 - i) for hver dag, fristen i artikel 16, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 2 %
 - ii) for hver dag, fristen i artikel 7, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 5 %
 - iii) eller for hver dag, fristen i artikel 37, stk. 1, overskrides, nedsættes den nedsatte restitution med 10 %.

2. Hvis bevis for, at alle kravene i fællesskabsbestemmelserne er opfyldt, føres senest seks måneder efter udløbet af de i artikel 46, stk. 2 og 4, fastsatte frister udbetales en restitution på 85 % af det beløb, der ville være blevet udbetalt, hvis alle krav var opfyldt.

Hvis beviset for, at alle kravene i fællesskabsbestemmelserne er opfyldt, føres senest seks måneder efter udløbet af de i artikel 46, stk. 2 og 4, fastsatte frister, men de i artikel 7, stk. 1, artikel 16, stk. 1, eller artikel 37, stk. 1, nævnte frister er overskredet, er den udbetalte restitution lig med den nedsatte restitution ifølge nærværende artikels stk. 1, yderligere nedsat med 15 % af det beløb, som ville være blevet udbetalt, hvis alle fristerne var overholdt.

3. Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 31, og en eller flere af de frister, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, ikke er overholdt, er den fortabte sikkerhedsstillelse lig med det i henhold til nærværende artikels stk. 1 beregnede nedsættelsesbeløb forhøjet med 10 %.

Den resterende sikkerhedsstillelse frigives.

Hvis en restitution er forudbetalt efter artikel 31, og hvis der senest seks måneder efter udløbet af fristen i artikel 46, stk. 2 og 4, føres bevis for, at alle kravene i fællesskabsbestemmelserne er opfyldt, skal 85 % af sikkerhedsstillelsen tilbagebetales.

Hvis der, i det i tredje afsnit nævnte tilfælde, desuden foreligger en overskridelse af en eller flere af de frister, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, frigives følgende beløb:

- et beløb svarende til det i henhold til tredje afsnit tilbagebetalte beløb
- nedsat med den sikkerhedsstillelse, der fortabes i henhold til første afsnit.

4. Den samlede fortabte restitution kan ikke overstige den samlede restitution, der skulle udbetales, hvis alle krav var opfyldt.

5. I denne artikel ligestilles manglende overholdelse af den i artikel 36, stk. 1, nævnte frist med manglende overholdelse af den i artikel 7, stk. 1, nævnte frist.

6. Ved anvendelse af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 25, stk. 3, og/eller artikel 48:

- baseres beregningerne af de i nærværende artikel nævnte nedsættelser på det skyldige restitutionsbeløb, der følger af anvendelsen af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 25, stk. 3, og/eller artikel 48
- må den restitution, der fortabes ifølge nærværende artikel, ikke overstige den restitution, der følger af anvendelsen af artikel 4, stk. 2, og/eller artikel 25, stk. 3, og/eller artikel 48.

KAPITEL 2

Sanktioner og tilbagebetaling af uberettiget udbetalte beløb

Artikel 48

1. Hvis det konstateres, at en eksportør med henblik på at opnå en eksportrestitution har ansøgt om en restitution, der er større end den, vedkommende har ret til, er restitutionen for den pågældende udførsel den restitution, der gælder for den faktisk foretagne udførsel, nedsat med et beløb svarende til:

- a) halvdelen af forskellen mellem den restitution, der er ansøgt om, og den restitution, der gælder for den faktisk foretagne udførsel
- b) to gange forskellen mellem den restitution, der er ansøgt om, og den gældende restitution, hvis eksportøren forsætligt har afgivet urigtige oplysninger.

2. Hvis det konstateres, at eksportrestitutionssatsen i henhold til artikel 9 ikke er anført, anses satsen for at være nul, jf. dog artikel 9, stk. 2. Hvis det konstateres, at eksportrestitutionen beregnet efter oplysningerne i henhold til artikel 9 er lavere end den gældende restitution, er restitutionen for den relevante eksport den, der gælder for de faktisk eksporterede produkter, nedsat med:

- a) 10 % af forskellen mellem den beregnede restitution og den restitution, der gælder for den faktiske eksport, hvis forskellen er på over 1 000 EUR
- b) 100 % af forskellen mellem den beregnede restitution og den restitution, der gælder for den faktiske eksport, hvis eksportøren har angivet, at restitutionen er på under 1 000 EUR, og den faktiske restitution er på over 10 000 EUR
- c) 200 % af forskellen mellem den beregnede restitution og den faktiske restitution, hvis eksportøren forsætligt giver urigtige oplysninger.

Første afsnit anvendes ikke, hvis eksportøren på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde godtgør, at situationen omhandlet i dette afsnit skyldes force majeure eller en åbenlys fejl eller eventuelt beror på korrekte oplysninger om tidligere betalinger.

Første afsnit anvendes ikke, når sanktioner, der er baseret på de samme oplysninger, som retten til eksportrestitutioner er fastsat ud fra, anvendes i medfør af stk. 1.

3. Den restitution, der er ansøgt om, anses for at være det beløb, der fremkommer ved en beregning på grundlag af de oplysninger, der er givet i henhold til artikel 5. Varierer restitutionssatsen efter destination, beregnes den differentierede del af restitutionen på grundlag af de oplysninger om mængde, vægt og destination, der er afgivet ifølge artikel 46.

4. Den i stk. 1, litra a), fastsatte sanktion anvendes ikke:

- a) i tilfælde af force majeure
- b) i undtagelsestilfælde, hvor eksportøren straks efter, at han er blevet klar over, at den restitution, hvormed der er ansøgt, er for stor, på eget øjeblikkeligt initiativ og skriftligt underretter myndighederne herom, medmindre myndighederne allerede har meddelt eksportøren, at de påtænker at undersøge ansøgningen, eller at eksportøren på anden måde er blevet klar over myndighedernes hensigt, eller at myndighederne allerede har konstateret, at den restitution, der blev ansøgt om, var ukorrekt
- c) i tilfælde af en af myndighederne anerkendt indlysende fejl vedrørende den restitution, hvormed der er ansøgt
- d) i tilfælde, hvor restitutionssøgningen er i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1043/2005, særlig artikel 10 og er blevet beregnet på grundlag af de gennemsnitlige mængder, der er blevet anvendt i en nærmere angivet periode
- e) i tilfælde, hvor vægten justeres, når forskellen i vægten skyldes den vejemetode, der er blevet anvendt.

5. Fører den i stk. 1, litra a) eller b), fastsatte nedsættelse til et negativt beløb, skal eksportøren betale det negative beløb.

6. Hvis myndighederne konstaterer, at den restitution, hvormed der er ansøgt, var ukorrekt, at udførslen ikke er blevet foretaget, og at det derfor ikke er muligt at nedsætte restitutionen, skal eksportøren betale et beløb svarende til det i stk. 1, litra a) eller b), omhandlede sanktionsbeløb, der ville gælde, hvis udførslen var blevet foretaget. Varierer restitutionssatsen efter destination, skal der, undtagen i tilfælde af obligatorisk destination, ved beregningen af den restitution, hvormed der er ansøgt, og af den gældende restitution tages hensyn til den laveste positive sats eller til den sats, der følger af destinationsangivelsen i henhold til artikel 31, stk. 2, hvis denne sats er højere.

7. Den betaling, der er fastsat i stk. 5 og 6, skal finde sted senest 30 dage efter datoen for modtagelsen af opkrævningen. Overholdes fristen ikke, skal eksportøren betale renter for den periode, der begynder 30 dage efter datoen for modtagelsen af opkrævningen, og som slutter dagen før datoen for betalingen af det opkrævede beløb, med den i artikel 49, stk. 1, nævnte rentesats.

8. Sanktioner finder ikke anvendelse, blot fordi den ansøgte restitution er højere end den restitution, der gælder ifølge artikel 4, stk. 2, artikel 25, stk. 3, og/eller artikel 47.

9. Sanktionerne finder anvendelse, uden at dette berører andre sanktioner, der er fastsat på nationalt plan.

10. Medlemsstaterne kan undlade at anvende sanktioner på 100 EUR og derunder pr. udførselsangivelse.

11. Er det i udførselsangivelsen anførte produkt ikke omfattet af licensen, udbetales der ikke restitution, og stk. 1 anvendes ikke.

12. Er restitutionssatsen blevet forudfastsat, beregnes sanktionen ud fra de restitutionssatser, der gælder den dag, hvor licensansøgningen indgives, uden at der tages hensyn til tabet af restitution i henhold til artikel 4, stk. 1, eller til nedsættelsen af restitutionen i henhold til artikel 4, stk. 2, eller artikel 25, stk. 3. Satserne justeres om nødvendigt den dag, hvor udførselsangivelsen eller betalingsangivelsen antages.

Artikel 49

1. Uden at forpligtelsen til at betale et negativt beløb som omhandlet i artikel 48, stk. 5, berøres heraf, skal modtageren, når der uretmæssigt udbetales en restitution, tilbagebetale de uretmæssigt modtagne beløb, inklusive eventuelle sanktionsbeløb ifølge artikel 48, stk. 1, forhøjet med en rente, der beregnes på grundlag af den periode, der er forløbet mellem betalingen og tilbagebetalingen. Dog gælder det:

- a) at hvis tilbagebetalingsforpligtelsen er dækket af en sikkerhed, som endnu ikke er frigivet, anses inddragelsen af den pågældende sikkerhed i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, som tilbagebetaling af de skyldige beløb
- b) at hvis sikkerheden allerede er blevet frigivet, skal modtageren betale et beløb svarende til den sikkerhed, der ville være blevet inddraget, forhøjet med en rente, der beregnes for perioden fra frigivelsesdatoen til dagen før betalingsdatoen.

Betaling skal ske senest 30 dage efter dagen for modtagelsen af opkrævningen.

Hvis et beløb kræves tilbagebetalt, kan medlemsstaten, med henblik på beregning af renter, antage, at betaling sker den 20. dag efter dagen for fremsættelsen af tilbagebetalingskravet.

Rentesatsen beregnes efter de nationale retsforskrifter, idet den dog ikke må være mindre end den rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af nationale beløb.

Der opkræves ingen renter eller højst et af medlemsstaten fastsat beløb svarende til den uberettigede fordel, hvis den uretmæssige udbetaling skyldtes fejl fra myndighedernes side.

Er restitutionen blevet udbetalt til en person, til hvem retten her til er blevet overdraget, hæfter denne og eksportøren solidarisk for tilbagebetalingen af uretmæssigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed og renter vedrørende den pågældende udførsel. Rettighedserhververens ansvar er dog begrænset til det beløb, der er udbetalt ham, plus renter af dette beløb.

2. De tilbagebetalte beløb, beløb der følger af artikel 48, stk. 5 og 6, og inddrevne renter betales til de udbetalende organer, som trækker dem fra de udgifter, der afholdes af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL).

Når betalingsfristen ikke overholdes, kan medlemsstaterne beslutte, at uretmæssigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed og renter indtil afregningsdatoen i stedet for at blive tilbagebetalt fratrækkes i senere udbetalinger til de pågældende eksportører.

Andet afsnit gælder også for beløb, der skal betales i henhold til artikel 48, stk. 5 og 6.

3. Uden at dette berører muligheden for at give afkald på mindre sanktionsbeløb, jf. artikel 48, stk. 10, kan medlemsstaterne undlade at kræve tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte beløb, uretmæssigt frigiven sikkerhed, renter og beløb, der følger af artikel 48, stk. 5, såfremt summen af disse beløb pr. udførselsangivelse ikke overstiger 100 EUR, og for så vidt der i national ret findes tilsvarende regler om at undlade geninddrivelse i lignende tilfælde.

4. Den i stk. 1 omhandlede tilbagebetalingsforpligtelse gælder ikke:

- a) hvis betalingen er sket som følge af en fejl begået af medlemsstatens myndigheder eller af en anden berørt myndighed, og fejlen ikke med rimelighed kunne forventes opdaget af modtageren, og denne desuden har været i god tro, eller
- b) hvis den periode, der er forløbet mellem den dag, hvor modtageren har fået meddelelse om den endelige beslutning om restitutionens ydelse, og den dag, hvor modtageren for første gang er blevet underrettet af en national myndighed eller en fællesskabsmyndighed om den pågældende betalings uretmæssige karakter, er på over fire år. Denne bestemmelse anvendes kun, hvis modtageren har været i god tro.

Modtageren bærer ansvaret for tredjemands handlinger, som direkte eller indirekte vedrører de formelle betingelser for betalingen af restitutionen, herunder handlinger foretaget af overvågningsselskaber.

Bestemmelserne i dette stykke anvendes ikke på restitutionsforskud. Såfremt tilbagebetaling ikke finder sted som følge af anvendelse af nærværende stykke, finder den i artikel 48, stk. 1, litra a), omhandlede administrative sanktion ikke anvendelse.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 50

Medlemsstaterne sender:

- straks Kommissionen meddelelse om de tilfælde, hvor artikel 27, stk. 1, har fundet anvendelse; Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom
- oplysninger til Kommissionen om de mængder for hver tolv-cifret produktkode, der er udført uden eksportlicens med forudfastsættelse af restitutionen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, første led, artikel 6 og artikel 42.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. juli 2009.

Koderne inddeles i sektorer. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at sikre, at oplysningerne tilsendes senest i løbet af anden måned efter den måned, hvor udførselsangivelsen er antaget.

Artikel 51

Forordning (EF) nr. 800/1999 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag XX.

Artikel 52

Denne forordning træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen

BILAG I

**Produkter og bestemmelsessteder, som er udelukket fra det fjerntliggende
restitutionsområde**

PRODUKTSEKTOR — UDELUKKEDE BESTEMMELSESTEDER

Sukker (*)

Sukker eller sukkerprodukter henhørende under KN-kode 1701 11 90, 1701 12 90, 1701 91 00, 1701 99 10, 1701 99 90, 1702 40 10, 1702 60 10, 1702 60 95, 1702 90 30, 1702 90 71, 1702 90 95, 2106 90 30, 2106 90 59 — Marokko, Algeriet, Tyrkiet, Syrien og Libanon

Korn (*)

KN-kode 1001 — Rusland, Moldova, Ukraine, Kroatien, Bosnien-Hercegovina, Albanien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Tyrkiet, Syrien, Libanon, Israel, Egypten, Libyen, Tunesien, Algeriet, Marokko, Ceuta og Melilla

KN-kode 1003 — Alle bestemmelsessteder

KN-kode 1004 — Island og Rusland

Ris (*)

KN-kode 1006 — Alle bestemmelsessteder

Mælk og mejeriprodukter (*)

Alle produkter — Marokko og Algeriet

Mælk og mejeriprodukter henhørende under KN-kode 0401 30, 0402 21, 0402 29, 0402 91, 0402 99, 0403 90, 0404 90, 0405 10, 0405 20, 0405 90 — Canada, Mexico, Tyrkiet, Syrien og Libanon

0406 — Syrien, Libanon og Mexico

Oksekød

Alle produkter — Alle bestemmelsessteder

Fjerkræ

Fjerkrækød — Alle bestemmelsessteder

Daggamle kyllinger henhørende under KN-kode 0105 11 — USA, Canada og Mexico

Æg (*)

Æg med skal henhørende under kode 0407 00 30 9000 i eksportrestitutionsnomenklaturen (ERN) — Japan, Rusland, Kina og Taiwan

Rugeæg henhørende under ERN-kode 0407 00 11 9000, 0407 00 19 9000 — USA, Canada og Mexico

(*) Undtagen i form af varer uden for bilag I, der indeholder under 90 vægtprocent af det pågældende produkt.

BILAG II

Angivelser omhandlet i artikel 5, stk. 8

- på bulgarsk: Проверка за съответствие — Регламент (EO) № 612/2009
- på spansk: Control de conformidad — Reglamento (CE) n.º 612/2009
- på tjekkisk: Kontrola souladu nařízení (ES) č. 612/2009
- på dansk: Overensstemmelseskontrol forordning (EF) nr. 612/2009
- på tysk: Konformitätskontrolle Verordnung (EG) Nr. 612/2009
- på estisk: Vastavuskontroll. Määrus (EÜ) nr 612/2009
- på græsk: Έλεγχος αντιστοιχίας — Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
- på engelsk: Conformity check Regulation (EC) No 612/2009
- på fransk: Contrôle de conformité règlement (CE) n.º 612/2009
- på italiensk: Controllo di conformità regolamento (CE) n. 612/2009
- på lettisk: Regulas (EK) Nr. 612/2009 atbilstības pārbaude
- på litauisk: Atitikties patikrinimo Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
- på ungarsk: Megfelelőségi ellenőrzés 612/2009/EK rendelet
- på maltesisk: Verifika ta' conformità r-Regolament (KE) Nru 612/2009
- på nederlandsk: Conformiteitscontrole Verordening (EG) nr. 612/2009
- på polsk: Kontrola zgodności — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
- på portugisisk: Verificação de concordância Regulamento (CE) n.º 612/2009
- på rumænsk: Control de conformitate Regulamentul (CE) nr. 612/2009
- på slovakisk: Kontrola zhody nariadenie (ES) č. 612/2009
- på slovensk: Preverjanje skladnosti – Uredba (ES) št. 612/2009
- på finsk: Vastaavuustarkastus. Asetus (EY) N:o 612/2009
- på svensk: Kontroll av överensstämmelse förordning (EG) nr 612/2009

BILAG III

Angivelser som omhandlet i artikel 8

— på bulgarsk:	Регламент (ЕО) № 612/2009
— på spansk:	Reglamento (CE) n° 612/2009
— på tjekkisk:	Nariadení (ES) č. 612/2009
— på dansk:	Forordning (EF) nr. 612/2009
— på tysk:	Verordnung (EG) Nr. 612/2009
— på estisk:	Määrus (EÜ) nr 612/2009
— på græsk:	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
— på engelsk:	Regulation (EC) No 612/2009
— på fransk:	Règlement (CE) n° 612/2009
— på italiensk:	Regolamento (CE) n. 612/2009
— på lettisk:	Regula (EK) Nr. 612/2009
— på litauisk:	Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
— på ungarsk:	612/2009/EK rendelet
— på maltesisk:	Regolament (KE) Nru 612/2009
— på nederlandsk:	Verordening (EG) nr. 612/2009
— på polsk:	Rozporządzenie (WE) nr 612/2009
— på portugisisk:	Regulamento (CE) n.º 612/2009
— på rumænsk:	Regulamentul (CE) nr. 612/2009
— på slovakisk:	Nariadenie (ES) č. 612/2009
— på slovensk:	Uredba (ES) št. 612/2009
— på finsk:	Asetus (EY) N:o 612/2009
— på svensk:	Förordning (EG) nr 612/2009

BILAG IV

Angivelser omhandlet i artikel 9

- på bulgarsk: Сума на възстановяване под 1 000 EUR
 - på spansk: Restitución inferior a 1 000 EUR
 - på tjekkisk: Částka náhrady nižší než 1 000 EUR
 - på dansk: Restitutioner mindre end 1 000 EUR
 - på tysk: Erstattung weniger als 1 000 EUR
 - på estisk: Eksporditoetus alla 1 000 euro
 - på græsk: Επιστροφή μικρότερη από 1 000 EUR
 - på engelsk: Refunds less than EUR 1 000
 - på fransk: Restitution inférieure à 1 000 EUR
 - på italiensk: Restituzione inferiore a 1 000 EUR
 - på lettisk: Kompensācija, kas ir mazāka par EUR 1 000
 - på litauisk: Išmokos mažesnės negu 1 000 EUR
 - på ungarsk: 1 000 EUR-nál kevesebb visszatérítés
 - på maltesisk: Rifuzjonijiet ta' anqas minn EUR 1 000
 - på nederlandsk: Restitutie minder dan 1 000 EUR
 - på polsk: Refundacja poniżej 1 000 EUR
 - på portugisisk: Restituição inferior a 1 000 EUR
 - på rumænsk: Restituire inferioară valorii de 1 000 EUR
 - på slovakisk: Náhrady nižšie ako 1 000 EUR
 - på slovensk: Nadomestila manj kot 1 000 EUR
 - på finsk: Alle 1 000 euron tuet
 - på svensk: Bidragsbelopp lägre än 1 000 euro
-

BILAG V

Påtegninger omhandlet i artikel 10, stk. 1, litra c), andet afsnit

- *på bulgarsk:* Представен е транспортен документ, посочващ местоназначение извън митническата територия на Общността
- *på spansk:* Documento transporte con destino fuera de la CE presentado
- *på tjekkisk:* Převavní doklad s místem určení mimo ES předložen
- *på dansk:* Transportdokument med destination uden for EF forelagt
- *på tysk:* Beförderungspapier mit Bestimmung außerhalb der EG wurde vorgelegt
- *på estisk:* Transpordiks väljaspool EÜd asuvasse sihtkohta on esitatud veodokument
- *på græsk:* Έγγραφο μεταφοράς με προορισμό εκτός ΕΚ
- *på engelsk:* Transport document indicating a destination outside the customs territory of the Community has been presented
- *på fransk:* Document de transport avec destination hors CE présenté
- *på italiensk:* Documento di trasporto con destinazione fuori CE presentato
- *på lettisk:* Uzrādīts transporta dokuments ar galamērķi ārpus EK
- *på litauisk:* Pateiktas paskirties vietą už EB ribų nurodantis gabenimo dokumentas
- *på ungarsk:* EK-n kívüli rendeltetésű szállítmány szállítási okmánya bemutatva
- *på altesisk:* Dokument tat-transport b' destinazzjoni għal barra mill-KE, ipprezentat
- *på nederlandsk:* Vervoerdocument voor bestemming buiten de EG voorgelegd
- *på polsk:* Przedstawiony dokument przewozowy wskazujący miejsce przeznaczenia poza WE
- *på portugisisk:* Documento transporte com destino fora da CE apresentado
- *på rumænsk:* Document de transport care indică o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Comunității – prezentat
- *på slovakisk:* Prepravný doklad s miestom určenia mimo ES bol predložený
- *på slovensk:* Predložena je bila prevozna listina z navedbo destinacije izven carinskega območja Skupnosti
- *på finsk:* Kuljetusasiakirja, jossa ilmoitetaan yhteisön tullialueen ulkopuolinen määräpaikka, on esitetty
- *på svensk:* Transportdokument med slutlig destination utanför gemenskapens tullområde har lagts fram

BILAG VI

Påtegninger omhandlet i artikel 11, stk. 4, første afsnit

- *på bulgarsk:* Напускане на митническата територия на Общността под митнически режим опростен общностен транзит с железопътен транспорт или големи контейнери:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи или съответното транспортно предприятие:
- *på spansk:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad bajo el régimen de tránsito comunitario simplificado por ferrocarril o en grandes contenedores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación para el transporte por parte de la administración ferroviaria o de la empresa de transportes de que se trate:
- *på tjekkisk:* Výstup z celního území Společenství ve zjednodušeném tranzitním režimu Společenství pro přepravu po železnici nebo pro přepravu ve velkokapacitních kontejnerech:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice nebo příslušným přepravcem:
- *på dansk:* Udgang af Fællesskabets toldområde i henhold til ordningen for den forenklede procedure for fællesskabsforsendelse med jernbane eller store containere:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for jernbaneforvaltningens eller det pågældende transportfirmas accept af forsendelsen:
- *på tysk:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft im Rahmen des vereinfachten gemeinschaftlichen Versandverfahrens mit der Eisenbahn oder in Großbehältern:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung oder das betreffende Beförderungsunternehmen:
- *på estisk:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine ühenduse lihtsustatud transiidiprotseduuri alusel raudteed mööda või suurtes konteinerite
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:
 - Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteesutuste või asjaomase transpordiasutuse poolt:

- *på græsk:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας υπό το απλοποιημένο καθεστώς της κοινοτικής διαμετακόμισης με σιδηρόδρομο ή μεγάλα εμπορευματοκιβώτια:
- Έγγραφο μεταφοράς:
 - τύπος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων ή την εμπλεκόμενη εταιρεία μεταφοράς:
- *på engelsk:* Exit from the customs territory of the Community under the simplified Community transit procedure for carriage by rail or large containers:
- Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities or the transport undertaking concerned:
- *på fransk:* Sortie, territoire douanier de la Communauté sous le régime, transit communautaire simplifié par chemin de fer ou par grands conteneurs:
- document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer ou par l'entreprise de transports concernée:
- *på italiensk:* Uscita dal territorio doganale della Comunità in regime di transito comunitario semplificato per ferrovia o grandi contenitori:
- Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione per il trasporto da parte delle ferrovie o dell'impresa di trasporto interessata:
- *på lettisk:* Izvešana no Kōpienas muitas teritorijas saskaņā ar vienkāršoto Kōpienas tranzīta procedūru pārvešanai pa dzelzceļu vai lielos konteineros:
- Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes vai attiecīgais transporta uzņēmums:
- *på litauisk:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos pagal supaprastintą Bendrijos tranzito tvarką, taikomą gabenimui geležinkeliu arba didelėse talpose:
- gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - geležinkelių administracijos ar atitinkamos transporto įmonės priėmimo pervežimui data:

- *på ungersk:* A Közösség vámterületét egyszerűsített közösségi árutovábbítási eljárás keretében elhagyta, vasúton vagy konténerben történő szállítással:
 - Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasút vagy az érintett szállítmányozási vállalat ügyintézője által:

- *på maltesisk:* Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità bil-ferrovija permezz ta' trasport imħallat bit-triq u bil-ferrovija:
 - Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:
 - numru:
 - Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija:

- *på nederlandsk:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap onder de regeling voor vereenvoudigd communautair douanevervoer per spoor of in grote containers:
 - Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de betrokken spoorwegadministratie of de betrokken vervoeronderneming:

- *på polsk:* Opuszczenie obszaru celnego Wspólnoty zgodnie z uproszczoną procedurą tranzytu wspólnotowego dla przewozu kolejną lub w wielkich kontenerach:
 - Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową lub przez określone przedsiębiorstwo przewozowe:

- *på portugisisk:* Saída do território aduaneiro da Comunidade ao abrigo do regime do trânsito comunitário simplificado por caminho-de-ferro ou em grandes contentores:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação para o transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

- *på rumænsk:* Ieşire de pe teritoriul vamal al Comunităţii în cadrul regimului de tranzit comunitar simplificat pentru transportul pe calea ferată sau în containere mari:
 - Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autorităţile feroviare sau întreprinderea de transport în cauză:

- *på slovakisk:* Výstup z colného územia Spoločenstva podľa zjednodušeného tranzitného postupu Spoločenstva na železničnú prepravu alebo na prepravu vo veľkých prepravných kontajneroch:
 - Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti alebo zo strany príslušnej prepravnej spoločnosti:
 - *på slovensk:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
 - Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica ali zadevni prevoznik blago prevzel za prevoz:
 - *på finsk:* Viety yhteisön tullialueelta yksinkertaistetussa yhteisön passitusmenettelyssä rautateitse tai suurissa konteissa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen tai asianomainen kuljetusyritys hyväksyi kuljetettavaksi:
 - *på svensk:* Utförsel från gemenskapens tullområde enligt det förenklade transiteringsförfarandet för järnvägs-transporter eller transporter i stora containrar:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befördran hos järnvägsföretaget eller det berörda transportföretaget:
-

BILAG VII

Påtegninger omhandlet i artikel 11, stk. 5, første afsnit

- *på bulgarsk:* Излизане от митническата територия на Общността по железен път при комбиниран железопътен и автомобилен транспорт:
 - Транспортен документ:
 - вид:
 - номер:
 - Дата на приемане за транспортиране от железопътните органи:
- *på spansk:* Salida del territorio aduanero de la Comunidad por ferrocarril en transporte combinado por ferrocarril-carretera:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Fecha de aceptación del transporte por parte de la administración ferroviaria:
- *på tjekkisk:* Opuštění celního území Společenství po železnici nebo kombinovanou přepravou po železnici a silnici:
 - Přepravní doklad:
 - druh:
 - číslo:
 - Den přijetí pro přepravu orgány železnice:
- *på dansk:* Udgang af Fællesskabets toldområde ad jernbane ved kombineret jernbane/landevejstransport:
 - Transportdokument:
 - type:
 - nummer:
 - Dato for overtagelse ved jernbane:
- *på tysk:* Ausgang aus dem Zollgebiet der Gemeinschaft mit der Eisenbahn zur Beförderung im kombinierten Straßen- und Schienenverkehr:
 - Beförderungspapier:
 - Art:
 - Nummer:
 - Zeitpunkt der Annahme zur Beförderung durch die Eisenbahnverwaltung:
- *på estisk:* Ühenduse tolliterritooriumilt väljaviimine raudteed mööda, raudtee- ja maanteedtranspordi ühendveo korras
 - Veodokument:
 - liik:
 - number:
 - Transpordiks vastuvõtmise kuupäev raudteesutuste poolt:

- *på græsk:* Έξοδος από το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας σιδηροδρομικώς με συνδυασμένη μεταφορά σιδηροδρομικώς-οδικώς:
- Έγγραφο μεταφοράς:
 - είδος:
 - αριθμός:
 - Ημερομηνία αποδοχής για τη μεταφορά από τον οργανισμό σιδηροδρόμων:
- *på engelsk:* Exit from the customs territory of the Community by rail under combined transport by road and by rail:
- Transport document:
 - type:
 - number:
 - Date of acceptance for carriage by the railway authorities:
- *på fransk:* Sortie, territoire douanier de la Communauté par chemin de fer, en transport combiné rail-route:
- document de transport:
 - espèce:
 - numéro:
 - date d'acceptation pour le transport par l'administration des chemins de fer:
- *på italiensk:* Uscita dal territorio doganale della Comunità per ferrovia nell'ambito di un trasporto combinato strada-ferrovia:
- Documento di trasporto:
 - tipo:
 - numero:
 - Data di accettazione del trasporto da parte dell'amministrazione delle ferrovie:
- *på lettisk:* Izvešana no Kopienas muitas teritorijas pa dzelzceļu dzelzceļa – autotransporta kombinētā transporta režīmā:
- Transporta dokuments:
 - veids:
 - numurs:
 - Datums, kad produktu pārvešanai pieņēmušas dzelzceļa iestādes:
- *på litauisk:* Išvežama iš Bendrijos muitų teritorijos geležinkelių pagal gabenimo kombinuotu transportu (automobilių keliais ir geležinkelių) tvarką:
- gabenimo dokumentas:
 - rūšis:
 - numeris:
 - geležinkelių administracijos priėmimo pervežimui data:
- *på ungarsk:* A Közösség vámterületét elhagyta vasúton, kombinált szállítással (vasút-közút):
- Szállítási okmány:
 - típus:
 - szám:
 - A szállítás elfogadásának dátuma a vasúti ügyintézés által:

- *på maltesisk:* 'Hruġ mit-territorju doganali tal-Komunità skond ir-regoli tat-transitu komunitarju simplifikat bil-ferrovija jew b'kontejners kbar:
 - Dokument ta' trasport:
 - ġeneru:
 - numru:
 - Data ta' l-aċċettazzjoni għat-trasport mill-amministrazzjoni tal-ferrovija jew mill-impriża tat-trasporti konċernata:

- *på nederlandsk:* Uitgang uit het douanegebied van de Gemeenschap per spoor, bij gecombineerd rail-wegvervoer:
 - Vervoerdocument:
 - Type:
 - Nummer:
 - Datum van aanneming ten vervoer door de spoorwegadministratie:

- *på polsk:* Wywóz z obszaru celnego Wspólnoty drogą kolejową lub drogą kombinowanego transportu drogowo-kolejowego:
 - Dokument przewozowy:
 - rodzaj:
 - numer:
 - Data przyjęcia transportu przez administrację kolejową:

- *på portugisisk:* Saída do território aduaneiro da Comunidade por caminho -de-ferro, em transporte combinado rodo-ferroviário:
 - Documento de transporte:
 - tipo:
 - número:
 - Data de aceitação do transporte pela administração dos caminhos-de-ferro ou pela empresa de transporte interessada:

- *på rumænsk:* Ieșie de pe teritoriul vamal al Comunității pe calea ferată prin transport combinat rutier și feroviar:
 - Document de transport:
 - tip:
 - număr:
 - Data acceptării pentru transport de către autoritățile feroviare:

- *på slovakisk:* Výstup z colného územia Spoločenstva železničnou dopravou, kombinovanou železničnou a cestnou dopravou:
 - Prepravný doklad:
 - typ:
 - číslo:
 - Dátum prijatia zo strany železničnej spoločnosti:

- *på slovensk:* Izstop iz carinskega območja Skupnosti po železnici s kombiniranim cestno-železniškim prevozom:
 - Prevozna listina:
 - vrsta:
 - številka:
 - Datum, ko je železnica prevzela blago v prevoz:
 - *på finsk:* Viety yhteisön tullialueelta rautateitse yhdistetyssä rautatie- ja maantiekuljetuksessa:
 - Kuljetusasiakirja:
 - tyyppi:
 - numero:
 - Päivä, jona rautatieviranomainen hyväksyi kuljetettavaksi:
 - *på svensk:* Utförel från gemenskapens tullområde på järnväg vid kombinerad järnvägs- och landsvägstransport:
 - Transportdokument:
 - typ:
 - nummer:
 - Mottagningsdag för befordran hos järnvägsföretaget:
-

BILAG VIII

Betingelser for medlemsstaternes godkendelse og kontrol af overvågningsselskaber

KAPITEL I

GODKENDELSESBETINGELSER

- a) Selskabet skal være en enhed med juridisk kapacitet og være opført i den ansvarlige medlemsstats selskabsregister.
- b) Selskabet skal ifølge vedtægterne som et af sine formål have at kontrollere og overvåge landbrugsprodukter på internationalt plan.
- c) Selskabet skal have international dækning til at kunne attestere på verdensplan enten gennem datterselskaber i en række tredjelande og/eller direkte at kunne overvære losninger ved hjælp af egne aflønnede inspektører fra det nærmeste regionale kontor eller fra det nationale kontor i Fællesskabet eller ved hjælp af lokale repræsentanter, som overvågningsselskabet selv fører tilsyn med.

Selskabet skal eje mere end halvdelen af kapitalen af de i første punktum nævnte datterselskaber. Hvis den nationale lovgivning i det pågældende tredjeland begrænser udenlandsk eje af kapitalen til 50 % eller derunder, skal den effektive kontrol af datterselskabet være tilstrækkelig til formålet i første punktum. Kontrollen skal bevises ved passende midler, herunder f.eks. en managementaftale, bestyrelsens og seniorledelsens sammensætning eller lignende ordninger.

- d) Selskabet skal kunne bevise, at det har erfaringer med kontrol og overvågning af landbrugsprodukter og fødevarer. Erfaringerne skal godtgøres ved at fremlægge bevis for de inspektioner, der er gennemført i de foregående tre år eller er ved at blive gennemført. Referencerne skal omfatte oplysninger om den type kontrol, der er udført (art, produktmængde, inspektionssted osv.) og navn og adresse på organer eller enheder, der kan give oplysninger om ansøgeren.
- e) Selskabet skal opfylde kravene i norm EN 45011, punkt 4.1.1, 4.1.2, 4.1.4, 4.2 a) til p), 4.4, 4.5, 4.7, 4.8.1 b) til f), 4.8.2, 4.9.1, 4.10.5, 7, 9.4.
- f) Selskabets finansielle situation (kapital, omsætning, osv.) skal være sund. Beviser for den finansielle sundhed og årsregnskaber for de sidste tre år med oplysninger om årsbalance, driftsregnskab og, hvis loven kræver det, revisorernes beretning og bestyrelsens beretning skal forelægges.
- g) Selskabet skal råde over en »intern revisionsenhed«, der kan bistå de nationale myndigheder med de aktiviteter i forbindelse med kontrol og inspektion, som de gennemfører for godkendte overvågningsselskaber.

KAPITEL II

1. Overvågningsselskabers forpligtelser

Godkendte overvågningsselskaber skal på ethvert tidspunkt udvise ansvarlighed og faglig kompetence, når de udsteder ankomstbeviser.

Godkendte overvågningsselskaber skal under deres aktiviteter opfylde følgende kriterier:

- a) De skal udføre al mulig kontrol for at bestemme identiteten og vægten af produkter, der skal udstedes attester for.
- b) Overvågningsselskabets ledelse skal føre korrekt tilsyn med den kontrol, der udføres af selskabets personale i bestemmelsestredjelandet.
- c) Overvågningsselskabet skal for hver attest, der udstedes, opbevare et dossier, der indeholder oplysninger om den udførte kontrol, som ligger til grund for konklusionerne i attesten (kontrol af mængde og dokumenter, osv.). Dossierer med udstedte attester skal opretholdes i fem år.

- d) Losninger kontrolleres af de godkendte overvågningsselskabers eget kvalificerede personale eller lokale repræsentanter, der er hjemmehørende eller udøver virksomhed i bestemmelses landet eller ved at sende deres eget personale fra lokale kontorer eller et nationalt kontor i Fællesskabet. Overvågningsselskabernes kvalificerede faste personale skal med regelmæssige mellemrum føre tilsyn med de lokale repræsentanters indsats.

2. Kontrol af overvågningsselskabernes virksomhed

- 2.1. Medlemsstaterne er ansvarlige for at kontrollere, at det attesteringsarbejde, som overvågningsselskaberne udfører, er præcist og hensigtsmæssigt.

Inden en godkendelse forlænges for en ny treårig periode, aflægger de nationale myndigheder kontrolbesøg på overvågningsselskabets hovedsæde.

Hvis der opstår begrundet tvivl om kvaliteten og nøjagtigheden af de attester, som et givet overvågningsselskab har udstedt, aflægger myndighederne kontrolbesøg på selskabets hovedsæde for at fastslå, om bestemmelserne i dette bilag anvendes korrekt.

Medlemsstaterne er, når de kontrollerer et overvågningsselskab, særlig opmærksomme på de arbejdsmetoder og drifts-procedurer, som selskabet anvender i sit arbejde, og de kontrollerer ved stikprøver dossierer for attester, der er blevet forelagt betalingsorganet med henblik på udbetaling af restitutioner.

Medlemsstaterne kan anvende eksterne og uafhængige revisorer til at foretage kontrol af overvågningsselskaber i forbindelse med den procedure, som er fastsat i dette bilag.

Medlemsstaterne kan træffe andre foranstaltninger, de finder nødvendige for at foretage korrekt kontrol af overvågningsselskaber.

- 2.2. Medlemsstaternes myndigheder skal, når de kontrollerer anmodninger om eksportrestitutioner, der støttes af attester fra overvågningsselskaber, være særlig opmærksomme på følgende aspekter af attesteringen:

- a) De skal kræve, at det udførte arbejde er beskrevet i attesterne, og de skal være overbevist om, at det beskrevne arbejde var tilstrækkelig til at understøtte konklusionerne i attesten.
- b) De skal undersøge alle uoverensstemmelser i de forelagte attester nærmere.
- c) De skal kræve, at attesterne udstedes inden for en rimelig frist, som står i rimeligt forhold til den pågældende sag.

KAPITEL III

1. De af godkendte overvågningsselskaber udstedte attester omfatter ikke blot de relevante oplysninger, der er nødvendige for at identificere varerne og forsendelsen, og nærmere oplysninger om transportmiddel, dato for ankomst og losning, men også en beskrivelse af den kontrol og de metoder, der blev anvendt for at bestemme identiteten og vægten af de attesterede produkter.

Overvågningsselskaberne skal udføre deres kontrol på losningstidspunktet, som kan finde sted under afslutning af toldformaliteter ved indførsel eller derefter. I begrundede undtagelsestilfælde kan kontrol med henblik på udstedelse af en attest dog finde sted inden seks måneder efter den dato, hvor varerne blev losset, og det skal af attesten fremgå, hvilke skridt der blev taget til at kontrollere de faktiske forhold.

2. Hvad losnings- og indførselsattester (artikel 17, stk. 1, litra b)) angår, skal attesteringen også omfatte en kontrol af, at varerne er blevet toldbehandlet med henblik på endelig indførsel. Kontrollen skal skabe en klar forbindelse mellem indførselstolddokumentet eller toldbehandlingsproceduren og den pågældende transaktion.
3. Godkendte overvågningsselskaber skal være uafhængige af de parter, der er involveret i den transaktion, som undersøges. Hverken det overvågningsselskab, der udfører kontrol af en given transaktion, eller et datterselskab i samme koncern må virke som eksportør, toldklarerer, befragter, konsignatar, lagerholder eller i enhver anden funktion, der vil kunne give anledning til interessekonflikt.

BILAG IX

Attest for losning og indførsel jf. artikel 17, stk. 1, litra b)

1. Attest for losning og indførsel:
Nr.:
2. Eksportør:
3. Eksportland i EF:
4. Bestemmelsesland:
5. Varebeskrivelse og restitutionskode:
6. Mængde og emballage:
 - 6.1. Bruttovægt (kg):
Nettovægt (kg):
 - 6.2. Enheder (hvis eksportrestitution fastsættes pr. enhed):
 - 6.3. Emballage:
Mængde bulkvarer eller antal og type emballager
Containere: antal og art
7. Transportmiddel:
 - 7.1. Transportdokument(er): art, nummer og dato
8. Losningssted:
 - 8.1. Kontrolsted (havn, lufthavn, jernbanestation):
9. Dato for ankomst til losningsstedet:
 - 9.1. Dato og tidspunkt for påbegyndelse af losning:
 - 9.2. Dato og tidspunkt for afslutning af losning:
10. Kontrolresultater og -metoder
 - 10.1. Bruttovægt (kg):
Nettovægt (kg):
 - 10.2. Enheder (hvis eksportrestitution fastsættes pr. enhed):
 - 10.3. Emballage:
Mængde bulkvarer eller antal og type emballager
Containere: antal og art
 - 10.4. Metoder anvendt til kontrol af vægten:
 - 10.5. Bemærkninger:
11. Dato og nummer for toldindførselsdokumentet
12. Andre bemærkninger, herunder i givet fald en begrundelse for, at losningen ikke blev kontrolleret på losningstidspunktet
13. I attesten anføres:
 - 13.1. Navn og stilling for den person, som kontrollerede varerne
 - 13.2. Navn, dato og sted for underskrift, underskrift og overvågningsselskabets stempel

BILAG X

Betingelser, som skal opfyldes af medlemsstaternes officielle tjenester i tredjelande til gennemførelse af artikel 17, stk. 2, litra b)

1. Den officielle tjeneste beslutter at udstede attesten for losning på grundlag af et eller flere af følgende dokumenter:

- toldindførselsdokumenter, herunder edb-udskrifter, hvis de er godkendt til det formål
- nationale havnedokumenter og andre dokumenter, der er udstedt af en officiel tjeneste
- erklæring fra kaptajnen eller transportselskabet
- andre modtagelsesbeviser, som importøren fremlægger.

2. Den officielle tjeneste udsteder attester for losning med følgende ordlyd:

Det attesteres herved, at ... (varebeskrivelse, mængde og emballage) blev losset i ... (losningssted/bynavn) den ... (losningsdato).

Det attesteres også, at produktet har forladt losningsstedet, eller at produktet, så vidt tjenesten er underrettet, i det mindste ikke er blevet inddet til genudførelse.

Attesten er udstedt på grundlag af følgende dokumenter:

(liste over de fremlagte dokumenter, på grundlag af hvilke tjenesten har udstedt attesten).

Dato og sted for underskrift, underskrift og den officielle tjenestes stempel.

3. Officielle tjenester, der udsteder attester for losning, fører register og dossierer over alle attester, de udsteder, og hvori det registreres, på grundlag af hvilke dokumenter attesterne blev udstedt.

—

BILAG XI

Attest for losning, jf. artikel 17, stk. 2, litra c)

1. Attest for losning
Nr.:
2. Eksportør:
3. Eksportland:
4. Bestemmelsesland:
5. Varebeskrivelse og restitutionskode:
6. Mængde og emballage:
 - 6.1. Bruttovægt (kg):
Nettovægt (kg):
 - 6.2. Enheder (hvis eksportrestitution fastsættes pr. enhed):
 - 6.3. Emballage:
Mængde bulkvarer eller antal og type emballager
Containere: antal og art
7. Transportmiddel:
 - 7.1. Transportdokument(er): art, nummer og dato
8. Losningssted:
 - 8.1. Kontrolsted (havn, lufthavn, jernbanestation):
9. Dato for ankomst til losningsstedet:
 - 9.1. Dato og tidspunkt for påbegyndelse af losning:
 - 9.2. Dato og tidspunkt for afslutning af losning:
10. Kontrolresultater og -metoder:
 - 10.1. Bruttovægt (kg):
Nettovægt (kg):
 - 10.2. Enheder (hvis eksportrestitution fastsættes pr. enhed):
 - 10.3. Emballage:
Mængde bulkvarer eller antal og type emballager
Containere: antal og art
 - 10.4. Metoder anvendt til kontrol af vægten:
 - 10.5. Bemærkninger:
11. Dato for afgang fra losningsstedet: den ...
Eller fra ... til ...
 - 11.1. Transportmiddel
 - 11.2. Attestering af ikke-genudførelse, jf. artikel 17, stk. 2, litra c):
12. Andre bemærkninger, herunder i givet fald en begrundelse for, at losningen ikke blev kontrolleret på losningstidspunktet:
13. I attesten anføres:
 - 13.1. Navn og stilling for den person, som kontrollerede varerne
 - 13.2. Navn, dato og sted for underskrift, underskrift og overvågningsselskabets stempel

*BILAG XII***Liste over tredjelande, der betinger pengeoverførslen af, at produktet er indført som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra d)**

Algeriet

Burundi

Ækvatorialguinea

Kenya

Lesotho

Malawi

Saint Lucia

Senegal

Tanzania

BILAG XIII

Liste over de centrale organer i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 22

Medlemsstat	Central organ
Bulgarien	Министерство на земеделието и храните
Belgien	Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) Belgisch Interventie- en Restitutiebureau (BIRB)
Tjekkiet	Státní zemědělský intervenční fond (SZIF)
Danmark	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, FødevareErhverv
Tyskland	Bundesministerium der Finanzen — Hauptzollamt Hamburg-Jonas
Estland	Põllumajandusministeerium
Irland	Department of Agriculture and Food
Grækenland	Οργανισμός Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ)
Spanien	Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación-Fondo Español de Garantía Agraria (FEGA)
Frankrig	Commission interministérielle d'agrément (CIA) des sociétés de contrôle et de surveillance — Direction générale des douanes et droits indirects (DGDDI)
Italien	Agenzia delle Dogane — Servizio Autonomo Interventi Settore Agricolo (SAISA)
Cypern	Οργανισμός Αγροτικών Πληρωμών (ΟΑΠ)
Letland	Lauku atbalsta dienests (LAD)
Litauen	Nacionalinė mokejimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (NMA)
Luxembourg	Ministère de l'agriculture, de la viticulture et du développement rural
Ungarn	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH)
Malta	Internal Audit and Investigations Department (IAID)
Nederlandene	Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij
Østrig	Bundesministerium für Finanzen
Polen	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Portugal	Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas
Rumænien	Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale
Slovenien	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja
Slovakiet	Pôdohospodárska platobná agentúra (PPA)
Finland	Maaseutuvirasto (MAVI)
Sverige	Statens Jordbruksverk (SJV)
Det Forenede Kongerige	Rural Payments Agency (RPA)

BILAG XIV

**Liste over de tredjelande og områder, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a),
nr. i) og ii)**

Albanien

Andorra

Armenien

Aserbajdsjan

Belarus

Bosnien-Hercegovina

Ceuta og Melilla

Kroatien

Georgien

Gibraltar

Helgoland

Island

Liechtenstein

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Marokko

Moldova

Norge

Rusland

Serbien

Schweiz

Tyrkiet

Ukraine

Vatikanstaten

BILAG XV

Liste over produkter, for hvilke artikel 27, stk. 4, litra d), finder anvendelse

- I. Produkter, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007 (korn).
- II. Produkter, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1234/2007 (ris).
- III. Produkter, som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 1234/2007 (sukker).
- IV.

KN-kode	Oksekød
0102	Hornkvæg, levende
0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
0202	Kød af hornkvæg, frosset
0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset

V.

KN-kode	Mælk og mejeriprodukter
0402	Mælk og fløde, koncentreret eller tilsat sukker eller andre sødemidler
0403 90 11 til 0403 90 39	Kærnemælkspulver
0404 90 21 til 0404 90 89	Mælkebestanddele
0405	Smør og andre mælkefedtstoffer
0406 20	Ost, revet eller i pulverform
0406 30	Smelteost
0406 90 13 til 0406 90 27	} Anden ost
0406 90 61 til 0406 90 81	
0406 90 86 til 0406 90 88	

VI.

KN-kode	Vin
2204 29 62	} Uaftappet bordvin
2204 29 64	
2204 29 65	
2204 29 71	
2204 29 72	
2204 29 75	
2204 29 83	
2204 29 84	
2204 29 94	
2204 29 98	

VII.

KN-kode	Landbrugsprodukter, der udføres i form af varer uden for traktatens bilag II
1901 90 91	--- uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse, eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, med indhold af saccharose (herunder invertsukker) på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent, bortset fra tilberedte næringsmidler i pulverform fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404
2101 12 92	--- Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentreter af kaffe
2101 20 92	--- Varer tilberedt på basis af ekstrakter, essenser eller koncentreter af te eller maté
3505 10 10 til 3505 10 90	Dextrin og anden modificeret stivelse
3809 10 10 til 3809 10 90	Efterbehandlingsmidler, acceleratorer til farvning eller til fiksering af farvestoffer samt andre produkter og præparater på basis af stivelse eller stivelsesprodukter

BILAG XVI

Påtegninger omhandlet i artikel 38, stk. 2, andet afsnit:

- *på bulgarsk:* Задължително влизане в продоволствен склад за пласиране на продуктите — член 37 от Регламент (ЕО) № 612/2009
- *på spansk:* Depositado con entrega obligatoria para el avituallamiento — Aplicación del artículo 37 del Reglamento (CE) n° 612/2009
- *på tjekkisk:* Uskladnění ve skladu s povinnou dodávkou určenou k zásobování – použití článku 37 nařízení (ES) č. 612/2009
- *på dansk:* Anbringelse på oplag med obligatorisk levering til proviantering — anvendelse af artikel 37 i forordning (EF) nr. 612/2009
- *på tysk:* Einlagerung ins Vorratslager mit Lieferpflicht zur Bevorratung — Artikel 37 der Verordnung (EG) Nr. 612/2009
- *på estisk:* Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määruse (EÜ) nr 612/2009 artikkel 37
- *på græsk:* Εναποθήκευση με υποχρεωτική παράδοση για τον ανεφοδιασμό — εφαρμογή του άρθρου 37 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 612/2009
- *på engelsk:* Compulsory entry into warehouse for delivery for victualling — Article 37 of Regulation (EC) No 612/2009
- *på fransk:* Mise en entrepôt avec livraison obligatoire pour l'avitailement — application de l'article 37, règlement (CE) n° 612/2009
- *på italiensk:* Deposito con consegna obbligatoria per l'approvvigionamento — applicazione dell'articolo 37 del regolamento (CE) n. 612/2009
- *på lettisk:* Obligāta ievēšana pārtikas krājumu noliktavā piegādēm – Regulas (EK) Nr. 612/2009 37. pants
- *på litauisk:* Pristatyta į maisto atsargų tiekimo sandėlių, taikant Reglamento (EB) Nr. 612/2009 37 straipsnio nuostatas
- *på ungarsk:* Élelmiszerraktárban élelmzési ellátmány kötelező szállítása végett történő elhelyezés – 612/2009/EK rendelet 37. cikke szerint
- *på maltesisk:* Impoġġi fil-maġżen b'konsenja obbligatorja għar-razzjonar- applikazzjoni ta' l-Artikolu 37 tar-Regolament Nru 612/2009/KE
- *på nederlandsk:* Opslag in depot onder verplichting van levering voor de bevoorrading van zeeschepen of luchtvaartuigen — Toepassing van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 612/2009
- *på polsk:* Złożenie w magazynie żywności z obowiązkową dostawą — zastosowanie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 612/2009
- *på portugisisk:* Colocado em entreposto com destino obrigatório para abastecimento — aplicação do artigo 37.º do Regulamento (CE) n.º 612/2009
- *på rumænsk:* Amplasare în antrepozit obligatorie pentru livrarea de provizii alimentare – articolul 37 din Regulamentul (CE) nr. 612/2009,
- *på slovakisk:* Uskladnenie v sklade s povinnou dodávkou určenou na zásobovanie – uplatnenie článku 37 nariadenia (ES) č. 612/2009
- *på slovensk:* Dano v skladišče z obvezno dobavo za oskrbo – uporaba člena 37 Uredbe (ES) št. 612/2009
- *på finsk:* Siirto varastoon sekä pakollinen toimittaminen muonitustarkoituksiin – asetuksen (EY) N:o 612/2009 37 artiklan soveltaminen
- *på svensk:* Placering i lager med skyldighet att leverera för proviantering – artikel 37 i förordning (EG) nr 612/2009

BILAG XVII

Påtegninger omhandlet i artikel 41, stk. 5:

- på bulgarsk: Доставки на бордови провизии за платформи — Регламент (EO) № 612/2009
 - på spansk: Suministro para el abastecimiento de las plataformas — Reglamento (CE) n° 612/2009
 - på tjekkisk: Dodávka určená k zásobování plošin – nařízení (ES) č. 612/2009
 - på dansk: Proviant til platforme — forordning (EF) nr. 612/2009
 - på tysk: Bevorrattungslieferung für Plattformen — Verordnung (EG) Nr. 612/2009
 - på estisk: Ladustatud väljastamiseks üksnes pardavarudena – määrus (EÜ) nr 612/2009
 - på græsk: Προμήθειες τροφοδοσίας για εξέδρες — κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 612/2009
 - på engelsk: Catering supplies for rigs — Regulation (EC) No 612/2009
 - på fransk: Livraison pour l'avitaillement des plates-formes — règlement (CE) n° 612/2009
 - på italiensk: Provviste di bordo per piattaforma — regolamento (CE) n. 612/2009
 - på lettisk: Nogāde ieguves urbšanas vai ekstrakcijas platformu personāla apgādei ar pārtiku – Regula (EK) Nr. 612/2009
 - på litauisk: Maisto atsargų tiekimas platformoms – Reglamentas (EB) Nr. 612/2009
 - på ungarsk: Élelmészeti ellátmány szállítása fúrótornyokra – 612/2009/EK rendelet
 - på maltesisk: Konsenja għat-tqassim tal-pjattaformi — Regolament (KE) Nru 612/2009
 - på nederlandsk: Leverantie van boordproviand aan platform — Verordening (EG) nr. 612/2009
 - på polsk: Dostawa zaopatrzenia dla platform — rozporządzenie (WE) nr 612/2009
 - på portugisisk: Fornecimentos para abastecimento de plataformas — Regulamento (CE) n.º 612/2009
 - på rumænsk: Livrare pentru aprovizionarea cu alimente a platformelor – Regulamentul (CE) nr. 612/2009
 - på slovakisk: Dodávka určená na zásobovanie plošín – Nariadenie (ES) č. 612/2009
 - på slovensk: Dobava za oskrbo ploščadi – Uredba (ES) št. 612/2009
 - på finsk: Muonitustoimitukset lautoille – asetus (EY) N:o 612/2009
 - på svensk: Proviant till plattformar – förordning (EG) nr 612/2009
-

BILAG XVIII

1. Eksportør (Navn, fuldstændig adresse, medlemsstat)	ATTEST FOR PROVIANTERING AF SKIBE OG LUFTFARTØJER I TREDJELANDE	
2. Proviantoplag (Navn, fuldstændig adresse, tredjeland)	Note : Denne blanket udfyldes på skrivemaskine eller læseligt og udsletteligt i hånden	
	3. Udførselsmedlemsstat	X
5. Skibets navn og flag, eller luftfartøjets registreringsnummer	X	
	4. Bestemmelsesland	
7. Transportdokumentets art og dato	6. Eksportdokumentets art, nummer og dato Udstedt af toldstedet i	
8. Mærke og nummer — Antal kolli og deres art — Varebeskrivelse	9. Bruttovægt (kg)	10. Nettomængde (l)
	11. PÅTEGNING AF TOLDVÆSENET I DET LAND, HVOR PROVIANTERING FINDER STED Det attesteres herved, at ovennævnte varer : A. er taget om bord i det skib eller luftfartøj, der er anført i rubrik 5 (?) B. befinder sig på det i rubrik 2 anførte oplag og udelukkende vil blive anvendt til proviantering (?) Bemærkninger	
Sted og dato	Toldvæsenets underskrift og stempel 	

(l) Kilogram eller anden måleenhed.

(?) Det ikke-relevante overstreges.

BILAG XIX

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1557/2000 (EFT L 179 af 18.7.2000, s. 6)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 90/2001 (EFT L 14 af 18.1.2001, s. 22)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 2299/2001 (EFT L 308 af 27.11.2001, s. 19)	Udelukkende artikel 1
Kommissionens forordning (EF) nr. 1253/2002 (EFT L 183 af 12.7.2002, s. 12)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2003 (EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3)	Udelukkende artikel 2
Kommissionens forordning (EF) nr. 2010/2003 (EUT L 297 af 15.11.2003, s. 13)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 671/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 5)	
Kommissionens forordning (EF) nr. 1713/2006 (EUT L 321 af 21.11.2006, s. 11)	Udelukkende artikel 7
Kommissionens forordning (EF) nr. 1847/2006 (EUT L 355 af 15.12.2006, s. 21)	Udelukkende artikel 3
Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 (EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52)	Udelukkende artikel 20
Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/2007 (EUT L 226 af 30.8.2007, s. 9)	Udelukkende artikel 1
Kommissionens forordning (EF) nr. 159/2008 (EUT L 48 af 22.2.2008, s. 19)	Udelukkende artikel 1
Kommissionens forordning (EF) nr. 499/2008 (EUT L 146 af 5.6.2008, s. 9)	Udelukkende artikel 2

BILAG XX

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 800/1999	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1, litra a) til j)	Artikel 2, stk. 1, litra a) til j)
Artikel 2, stk. 1, litra l) til q)	Artikel 2, stk. 1, litra k) til p)
—	Artikel 2, stk. 1, litra q)
Artikel 2, stk. 2 og 3	Artikel 2, stk. 2 og 3
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1 til 6	Artikel 5, stk. 1 til 6
Artikel 5, stk. 7, første afsnit	Artikel 5, stk. 7, første afsnit
Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, indledning	Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, indledning
Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, første led	Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, litra a)
Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, andet led	Artikel 5, stk. 7, andet afsnit, litra b)
Artikel 5, stk. 7, tredje, fjerde og femte afsnit	Artikel 5, stk. 7, tredje, fjerde og femte afsnit
Artikel 5, stk. 8	Artikel 5, stk. 8
Artikel 6, 7 og 8	Artikel 6, 7 og 8
Artikel 8a	Artikel 9
Artikel 9, stk. 1, indledende tekst	Artikel 10, stk. 1, indledende tekst
Artikel 9, stk. 1, litra a)	—
—	Artikel 10, stk. 1, litra a)
Artikel 9, stk. 1, litra b, c) og d)	Artikel 10, stk. 1, litra b), c) og d)
Artikel 9, stk. 2, indledende tekst	Artikel 10, stk. 2, indledende tekst
Artikel 9, stk. 2, litra a)	—
—	Artikel 10, stk. 2, litra a)
Artikel 9, stk. 2, litra b)	Artikel 10, stk. 2, litra b)
Artikel 9, stk. 3	Artikel 10, stk. 3
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14, stk. 1	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 16a	Artikel 18
Artikel 16b	Artikel 19
Artikel 16c	Artikel 20
Artikel 16d	Artikel 21
Artikel 16e	Artikel 22
Artikel 16f	Artikel 23
Artikel 17	Artikel 24
Artikel 18	Artikel 25

Forordning (EF) nr. 800/1999	Nærværende forordning
Artikel 19	Artikel 26
Artikel 20, stk. 1 og 2	Artikel 27, stk. 1 og 2
Artikel 20, stk. 3, indledning	Artikel 27, stk. 3, indledning
Artikel 20, stk. 3, første led	Artikel 27, stk. 3, litra a)
Artikel 20, stk. 3, andet led	Artikel 27, stk. 3, litra b)
Artikel 20, stk. 4	Artikel 27, stk. 4
Artikel 21	Artikel 28
Artikel 22	Artikel 29
Artikel 23	Artikel 30
Artikel 24	Artikel 31
Artikel 25	Artikel 32
Artikel 36	Artikel 33
Artikel 37	Artikel 34
Artikel 38	Artikel 35
Artikel 39	Artikel 36
Artikel 40, stk. 1, første afsnit, indledning	Artikel 37, stk. 1, første afsnit, indledning
Artikel 40, stk. 1, første afsnit, første led	Artikel 37, stk. 1, første afsnit, litra a)
Artikel 40, stk. 1, første afsnit, andet led	Artikel 37, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 40, stk. 1, første afsnit, tredje led	Artikel 37, stk. 1, første afsnit, litra c)
Artikel 40, stk. 1, andet afsnit	Artikel 37, stk. 1, andet afsnit
Artikel 40, stk. 2 og 3	Artikel 37, stk. 2 og 3
Artikel 41	Artikel 38
Artikel 42, stk. 1	Artikel 39, stk. 1
Artikel 42, stk. 2, første afsnit	Artikel 39, stk. 2, første afsnit
Artikel 42, stk. 2, andet afsnit, indledning	Artikel 39, stk. 2, andet afsnit, indledning
Artikel 42, stk. 2, andet afsnit, første led	Artikel 39, stk. 2, andet afsnit, litra a)
Artikel 42, stk. 2, andet afsnit, andet led	Artikel 39, stk. 2, andet afsnit, litra b)
Artikel 42, stk. 3 og 4	Artikel 39, stk. 3 og 4
Artikel 43	Artikel 40
Artikel 44, stk. 1 og 2	Artikel 41, stk. 1 og 2
Artikel 44, stk. 3, første og andet afsnit	Artikel 41, stk. 3, første og andet afsnit
Artikel 44, stk. 3, tredje afsnit, indledning	Artikel 41, stk. 3, tredje afsnit, indledning
Artikel 44, stk. 3, tredje afsnit, første led	Artikel 41, stk. 3, tredje afsnit, litra a)
Artikel 44, stk. 3, tredje afsnit, andet led	Artikel 41, stk. 3, tredje afsnit, litra b)
Artikel 44, stk. 3, tredje afsnit, tredje led	Artikel 41, stk. 3, tredje afsnit, litra c)
Artikel 44, stk. 4 til 7	Artikel 41, stk. 4 til 7
Artikel 45, stk. 1 og 2	Artikel 42, stk. 1 og 2
Artikel 45, stk. 3, indledning	Artikel 42, stk. 4, indledning
Artikel 45, stk. 3, litra a), første og andet afsnit	Artikel 42, stk. 4, litra a), første og andet afsnit
Artikel 45, stk. 3, litra a), tredje afsnit	Artikel 42, stk. 3
Artikel 45, stk. 3, litra b), c) og d)	Artikel 42, stk. 4, litra b), c) og d)
Artikel 45, stk. 4 til 7	Artikel 42, stk. 5 til 8
Artikel 46	Artikel 43
Artikel 47	Artikel 44

Forordning (EF) nr. 800/1999	Nærværende forordning
Artikel 48	Artikel 45
Artikel 49	Artikel 46
Artikel 50, stk. 1 og 2	Artikel 47, stk. 1 og 2
Artikel 50, stk. 3, første afsnit, indledning, første og andet led	Artikel 47, stk. 3, første afsnit
Artikel 50, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit	Artikel 47, stk. 3, andet, tredje og fjerde afsnit
Artikel 50, stk. 4, 5 og 6	Artikel 47, stk. 4, 5 og 6
Artikel 51, stk. 1	Artikel 48, stk. 1
Artikel 51, stk. 1a	Artikel 48, stk. 2
Artikel 51, stk. 2 til 11	Artikel 48, stk. 3 til 12
Artikel 52	Artikel 49
Artikel 53	Artikel 50
Artikel 54	—
—	Artikel 51
Artikel 55, første afsnit	Artikel 52
Artikel 55, andet et tredje afsnit	—
Bilag I	—
Bilag Ia	Bilag V
Bilag Ib	Bilag VI
Bilag Ic	Bilag VII
Bilag II	Bilag XII
Bilag IIa	Bilag XVI
Bilag IIb	Bilag XVII
Bilag III	Bilag XVIII
Bilag IV	Bilag XIV
Bilag V	Bilag XV
Bilag VI	Bilag VIII
Bilag VII	Bilag IX
Bilag VIII	Bilag X
Bilag IX	Bilag XI
Bilag X	Bilag XIII
Bilag XI	Bilag I
Bilag XII	Bilag III
Bilag XIII	Bilag II
Bilag XIV	Bilag IV
—	Bilag XIX
—	Bilag XX